

**Clasilo učencev OŠ Loka Črnomelj
Letnik 32
Šolsko leto 2019/20**

Zelenijurij

Kazalo vsebine

1	Uvodnik	4
2	Razmišljanje o času izobraževanja na daljavo	5
3	Jurijev literarno-likovni kotiček.....	10
4	Jurijevi intervjuji	65
4.1	Intervju z učiteljico Heleno Kambič.....	65
4.2	Intervju z najuspešnejšim devetošolcem Galom Stoparjem.....	67
4.3	Intervju z učiteljem Juretom Hribarjem	69
4.4	Intervju s knjižničarjem Antonom Jakšo.....	73
4.5	Intervju s šolskim psihologom Zdravkom Kuničem	78
5	Jurijev knjižni kotiček.....	81
6	Jurijev filmski kotiček.....	82
7	Jurijev športni kotiček	84
8	Jurijev modni kotiček	86
9	Jurijeve ankete	89
9.1	Lestvica slovenskih youtuberjev	89
9.2	Lestvica tujih youtuberjev	89
9.3	Lestvica slovenskih pesmi.....	90
9.4	Lestvica tujih pesmi	90
10	Jurijev razvedrilni kotiček.....	91
10.1	Križanka	91
10.2	Horoskop	92
10.3	Ali veš, da .. .	93
10.4	Šale	94
11	Jurij v družbi tekmovalcev	95
11.1	Tekmovanja in natečaji v šolskem letu 2019/2020.....	95
11.2	Športna tekmovanja.....	103
12	Devetošolci se poslavljajo	107

1 Uvodnik

Pozdravljeni!

Pred vami je izvod letošnjega Zelenega Jurija, ki smo ga ustvarili učenci novinarskega krožka. Izvod je bolj ali manj ohranil svojo tradicionalno podobo, a je v njem, tako kot vsako leto, tudi nekaj novosti.

Letošnje šolsko leto si bomo zagotovo vsi zapomnili po koronavirusu. Prvič se nam je zgodilo, da smo imeli pouk kar preko spleta in ne v učilnicah. Čeprav smo se nekaj časa šolali na daljavo, je izpod naših rok nastalo veliko zanimivih izdelkov, ki vas čakajo na naslednjih straneh. Letos je bilo zaradi koronavirusa tudi manj tekmovanj, a so naši učenci kljub temu dosegli veliko. Svoje izkušnje o tem obdobju so zapisali tako učenci kot tudi delavci šole. K nam je prišlo tudi nekaj novih učiteljev, ki jih vsakodnevno srečujemo, a o njih ne vemo veliko. Pogovarjali pa smo se tudi s tistimi, ki jih v učilnici ali na hodniku srečujemo že več let. Ob tej priložnosti prelistajte glasilo in poiščite intervjue z njimi. Mogoče pa vas kdo presenetí.

Seveda boste našli še veliko drugih zanimivih vsebin, zato le preberite naše glasilo.

Želim vam prijetno branje in upam, da vam bo letošnji izvod všeč. Uživajte v počitnicah in se spočijte pred novim šolskim letom.

Ana Majerle

2 Razmišljanje o času izobraževanja na daljavo

Koronačas na OŠ Loka Črnomelj

Če bi nam pred meseci nekdo rekel, naj čez noč spremenimo način izobraževanja in da naj učenci ostanejo doma, bi mislili, da je to nekaj popolnoma nemogočega. Vendar se je zgodilo prav to, znašli smo se v izjemni situaciji in šli vsi skupaj skozi nova spoznanja, učenja in osvajanja znanja.

Učenje na daljavo zahteva mnogo samodiscipline. Kar naenkrat ste učenci postali »sam svoj gospodar«. Morali ste vzpostaviti svoj red, rutino, si sami organizirati svoj šolski dan in narediti »domači urnik«. Za vse to pa je potreben trud in dobra volja. Napredovali ste v svojem tempu, virtualni učitelji so vam dnevno nalagali delo, vas spodbujali, svetovali, kako se lotiti nalog popolnoma samostojno.

Brez muje se še čevelj ne obuje. Tudi učitelji so morali pričeti s poponoma drugačnimi pristopi in se vsakodnevno učiti in hkrati delati z različnimi aplikacijami in spletnimi učilnicami.

Trma ni lepa lastnost ljudi, pri učenju pa je zaželena. Ne pričakujemo, da bomo v tem času imeli vrhunske rezultate, vendar si nismo dovolili, da ne bi preverili svojih zmožnosti. Vsak zase je bil odgovoren za vse tisto, kar je naredil in kar ni.

Tudi starši so bili zelo obremenjeni z zahtevnimi službami ali pa se zaradi trenutnih družbenih situacij soočajo z izgubo delovnega mesta. Mnogi starši so bili razpeti med delom od doma in delom z otroki za šolo.

Učitelji smo se zaradi karantene med seboj strokovno povezovali na drugačen način. Virtualne dogodke za učitelje – videokonference – smo glede na aktualne zadeve večkrat organizirali v programu Microsoft Teams.

Zaradi novega načina opravljanja učiteljskega poklica smo se zaposleni v izrednih razmerah učili vsak dan znova. Na OŠ Loka Črnomelj smo že prvi dan po zaprtju

šol pričeli s poukom na daljavo. Naši učitelji so se trudili, da bi pouk stekel tudi v popolnoma drugačnih okoliščinah.

Veseli me, da so učitelji uporabljali različna spletna orodja in kanale, preko katerih so učenci lahko pridobivali nova znanja, in da so vzpostavili stik drug z drugim, z učenci in s starši.

Zagotovo je odsotnost neposrednega stika sčasoma postala problem, ker smo ljudje družabna bitja. Uspešni in motivirani smo, kadar se učimo drug od drugega. Zato so se učitelji potrudili in uporabljali različne kanale in niso pozabili na učence z odločbami in na družine, v katerih obstajajo socialni in ekonomski primanjkljaji. Zavedamo se, da so pisna navodila nekaj povsem drugega kot živa beseda.

Ugotavljam, da smo se v teh okoliščinah še bolj povezali med seboj. Večkrat se je zgodilo, da so učenci drug drugemu razlagali učno snov preko družbenih omrežij. Odziv učencev je bil nad pričakovanji, motivacija za učenje je bila odlična, občasno pa je energija za delo obstala.

Zavedamo se, da je takšno delo učencem in učiteljem vzelo bistveno več časa kot običajen šolski dan. Starši so pouk na daljavo vzeli zelo resno, čeprav nekateri niso poznali učnih strategij in vsebin. Učitelji so večinoma pripravljali temeljna znanja ter poskušali učence na različne načine po korakih voditi skozi utrjevanje vsebin in jih pripeljati do novih znanj.

Vsi skupaj smo se v novih okoliščinah učili vedno znova in vsak dan, zato so bile napake dovoljene.

Izobraževanje na daljavo je od vseh nas zahtevalo prilagoditve učnega procesa, ki pa je v sicer drugačnih izvedbenih oblikah tekel dalje. Šole v Sloveniji smo se pokazale kot ena temeljnih institucij družbe, ki ne odpove niti v okoliščinah, v katerih smo se znašli učitelji, učenci in starši.

Razrednik je bil prva oseba, na katero so se učenci obračali za pojasnila in podporo, ker dodobra poznajo učenčeve učne zmožnosti ter posebnosti družin. Nepogrešljiva je bila tudi računalničarka, ki vam je stala ob strani pri novih pristopih za delo v spletnih učilnicah.

Upam, da ste sedaj imeli možnost še bolj krepiti odgovornost in samostojnjost.

Koronačas smo vsi skupaj preživeli doma, imeli smo čas za pogovore, družino in razvili večji občutek pripadnosti.

V veliko veselje mi je, da je nastalo ogromno prispevkov, ki so objavljeni na spletni strani šole in v glasilu, saj dokazujejo ustvarjalnost in zagnanost učencev in učiteljev.

Virusni sovražnik nam ni uničil dragocenih vrednot v življenju, kot so pomoč sočloveku, solidarnost, hvaležnost ...

Zahvaljujem se vsem, učiteljem in staršem, ki ste se trudili in se še naprej po svojih najboljših močeh trudite, da bi otroci v teh kriznih časih dobili kvalitetno učno podporo.

Damjana Vraničar, ravnateljica

Povezani premagali izziv

Zaključuje se šolsko leto, ki nam je vsem dodobra postavilo življenje na glavo. Tako učitelji kot tudi učenci in starši smo se znašli v neznanih vodah. Ni bilo uvajalnega obdobja. Za vse je nastopilo čez noč. In zaplavali smo. Privaditi smo se morali na drugačen pouk in drugačen urnik. Vsi skupaj smo se učili in če nam je kje spodrsnilo, smo se pobrali in se iz tega nekaj naučili. Ta izkušnja nas je naredila močnejše, saj smo z učenci in starši združili moči in se prebili skozi zadnjih dva meseca. Zagotovo pa bosta ta dva meseca pustila globoke sledi tudi v informatizaciji šolskega sistema v Sloveniji. V zadnjih letih se je stanje po šolah zelo izboljšalo predvsem zaradi projekta SIO 2020, preko katerega so šole prišle do potrebne strojne opreme in tudi brezžičnega omrežja. Številni večletni projekti (E-šolstvo, Inovativna pedagogika 1:1), v katerih sem tudi sama aktivno sodelovala, so posvečali pozornost tudi izobraževanju strokovnih delavcev. Žal se je v praksi pokazalo, da je trajno osvojenega znanja premalo, kajti kmalu po zaključku projekta gre marsikdo zopet na »stare tire«. Na OŠ Loka Črnomelj pred projektom SIO 2020 (izgradnja brezžičnega omrežja) nismo imeli možnosti uporabe tablic in ostalih mobilnih naprav pri pouku. Sedaj to imamo in veseli me, da se učitelji poslužujejo te možnosti. V šolskem letu 2019/2020 smo naredili tudi velik

napredek v uporabi spletnih rešitev. Uvedli smo Microsoft Office 365, najprej je večina uporabljala le aplikacijo Outlook za službeni elektronski naslov ter aplikacijo OneDrive za deljenje in uporabo skupnih dokumentov v oblaku. Ko se je začelo delo na daljavo, smo tako rekoč čez noč začeli uporabljati tudi spletne učilnice Microsoft Teams. Seveda je bilo veliko spletnega izobraževanja, videokonferenc (del tega zagotovo lahko ostane tudi v prihodnje). Tudi učenci niso bili pripravljeni na delo od doma, vendar smo uspeli. Vsi smo se ogromno naučili. Vsi pa tudi vemo, da je to šele začetek neke nove zgodbe. Uporaba spletnih orodij za delo na daljavo bo zagotovo postala nuja, zato bo na koncu šolskega leta zelo pomembno, da naredimo podrobno analizo. S tem bomo lahko tudi ojačali »šibke« točke, predvsem pa med letom učence pripravili na tak način dela. Močno upam, da bomo tudi v Sloveniji uvedli predmet računalništvo, pri katerem bi lahko učence usposobili za delo s programsko opremo, a ne kot obvezen ali neobvezen izbirni predmet, temveč kot redni predmet za vse učence. Upam tudi, da je ravno letošnja izredna situacija pokazala, da je na šolah občutno premalo ur, ki jih ima računalničar na voljo za svoje delo (na kar opozarjam že vrsto let), da je normativ iz leta 1997 popolnoma neprimeren, saj se je količina elektronske opreme po šolah v teh letih zelo povečala in tudi število aplikacij, ki naj bi jih pri svojem delu uporabljaj, je neprimerno večje, njihova uporaba pa zahtevnejša. Da smo na OŠ Loka Črnomelj delo na daljavo izpeljali uspešno, se v veliki meri lahko zahvalimo tudi naši računalničarki, ki je k delu pristopila zelo strokovno in nudila pomoč učiteljem, staršem in učencem. Delo smo si zelo strokovno razdelili in tako lažje dohitevali zahteve in potrebe. Odlično je bilo tudi sodelovanje vodstva z ostalimi službami, knjižničarjem in svetovalno službo. Prav tako me veseli, da smo od samega začetka veliko pozornosti posvečali ranljivim skupinam učencev in da so ti pri premagovanju vsakodnevnih ovir dobili ustrezeno pomoč. Veliko več je bilo medsebojne pomoči in sodelovanja v strokovnih ter razrednih aktivih. Tudi starši so na seji sveta staršev OŠ Loka Črnomelj delo in sodelovanje s šolo v času izobraževanja na daljavo ocenili kot uspešno. Pohvalili so številne aktivnosti, ki smo jih izvajali na različne načine in z njimi tudi preko šolske spletne strani seznanjali starše ter lokalno skupnost. Tudi učitelji smo ostali doma s svojimi otroki, zato se dobro zavedamo, da je bil velik del odgovornosti šolanja na daljavo tudi na plečih staršev. Zahvaljujem se jim za potrpljenje in razumevanje v času našega prilagajanja, prav tako pa tudi za vse povratne informacije, spodbude in lepe besede. Piše se zgodovina. Skupaj bomo napisali najboljšo zgodbo za naše otroke!

Sonja Malnarič, pomočnica ravnateljice

En dan v življenju šolske kronike: ponedeljek, 16. 3. 2020

To je dan, ki se bo nedvomno zabeležil v anali zgodovine. V petek, 13. 3. 2020, smo obeležili »zadnji delovni dan po starem sistemu«. To je bila prelomnica v pedagoškem delu in začetek novega principa dela v šoli. Zaradi virusa SARS-CoV-2 se je začelo pisati novo poglavje – izobraževanje na daljavo. To se je sicer v nekih omejenih okvirih izvajalo že prej, a je bilo namenjeno zgolj nadarjenim učencem, sedaj pa se je preselilo v širšo rabo. To pa je zaznamovalo tudi številne težave, ki so nastajale ob tem. Veliko učiteljev, predvsem starejših, pa tudi mlajših, je namreč novo obliko dela, vsaj v začetni fazi, začelo dojemati kot nekaj tujega. Čez noč se je spremenila narava dela, kakršnega so bili navajeni do tega trenutka. Orodja, s katerimi so začeli delati, so bila nova in ta so zaradi preobremenitve sistema kdaj tudi odpovedala. Celoten sistem namreč ni bil narejen za tako masovno uporabo. Od tega trenutka naprej so bili računalničarji heroji marsikatere odpravljene težave. K temu je potrebno dodati še neoseben stik, ki ga učitelji do tega trenutka niso bili navajeni. Učitelj je namreč tudi karizma, a v poučevanju preko računalnika ta karizma ne more priti do izraza. S tem dnem se je morebiti spremenil tudi odnos marsikaterih staršev do učiteljskega dela. Vsak predsodek do dela »javnih uslužbencev« je bil tako postavljen na test lastnih sposobnosti in zgolj čas nam bo pokazal rezultate. Vsekakor pa verjamem, da je za veliko večino nas vseh to nekaj novega in da se marsikateri starši v tem novem svetu pedagoškega podajanja znanja zelo trudijo. Tretji vir problemov pa je bila tehnična oprema, saj nekateri niso imeli računalnikov doma ali pa so bili ti obupno zastareli. To zadevo je začela reševati vlada, ki je odredila, da se tovrstnim družinam zagotovijo materialno-tehnična sredstva.

Na koncu bi dodal zgolj še svoje osebno mnenje, misel ob dogajanju, ki ga je sprožila »nova revolucija na področju pedagoškega dela, učenja na daljavo«. Osebno resnično upam, da se po koncu te epidemije stvari vrnejo v normalne in ustaljene tire. Kakšnemu tehnokratu bi bila namreč ta ideja učenja preko spleta morda le preveč mamljiva in upam, da čez čas učiteljev ne bodo zamenjali nekakšni algoritemsko-pedagoški programi, ob čemer bi lahko učenci »zares zaživeli v namišljeni kibernetički realnosti«, hkrati pa pozabili na to, kakšen je resničen svet in kako živeti v njem.

Anton Jakša, knjižničar

3 Jurijev literarno-likovni kotiček

O izobraževanju na daljavo so razmišljali tudi učenci in zapisali nekaj svojih misli.

KORONAVIRUS

Vse se je začelo konec leta 2019. Takrat sem slišal za neki koronavirus, ki se hitro širi po Kitajskem. Nič me ni bilo strah, saj sem bil prepričan, da se virus ne bo razširil tudi po Sloveniji.

Ker je bilo na televiziji vsak dan več novic o virusu, sem se odločil, da preberem kaj več o njem na internetu. Ugotovil sem, da se je razširil že v več držav in da se število okuženih hitro širi. Tako je bilo vsak dan več držav z dokazanim koronavirusom. Toda v Sloveniji je bilo stanje povsem normalno, vse dokler bolezen ni prišla k nam iz Italije, kjer se je širila zelo hitro. Tam se je pojavilo vse več obolelih in smrtnih žrtev. Na srečo se je v Sloveniji bolezen pojavila v manjšem obsegu.

Neki četrtek sem prišel v šolo in povedali so nam, da naslednji teden ne bo pouka. Vsi smo bili zelo veseli, da nam dva tedna ne bo treba iti v šolo. Prvi teden učenja od doma je bil zanimiv, ker je bil drugačen, a smo kmalu ugotovili, da v šolo ne bomo šli vsaj še mesec dni, saj se je stanje z koronavirusom poslabšalo. Prvi teden so nam učitelji podajali snov preko šolske spletne strani, nato pa prek aplikacije Microsoft Teams. Delo prek te aplikacije je zelo enostavno in zabavno, zato je bil tisti teden učenja na daljavo najzanimivejši. Kar pa učenje na daljavo sedaj traja že predolgo, mi počasi postaja že nezanimivo. In zgodi se mi, da si, ko je treba nekaj narediti, rečem, da bom to naredil pozneje, nato pa pozabim, v šoli pa moram vse narediti takoj, kar je boljše.

Na začetku sem mislil, da mi bo šolanje od doma všeč, toda takoj sem spoznal, da če ni pouka, odpadejo tudi treningi, kar je zame najhujše. Kmalu pa sem ugotovil, da so tudi nekatere dobre plati učenja od doma, na primer, več se pogovarjam z družino, lahko se zbudim kasneje in tako si lahko sam razporedim čas, kdaj bom kaj delal in česa ne bom. Ugotovil sem tudi, da ko imam treninge košarke, sem vedno v dvorani, sedaj pa se več gibljem zunaj, kar je boljše za moje zdravje. Pogrešam pa več razlag pri pouku na daljavo, kajti nekatere stvari se je brez razlage težko naučiti. Opazil sem tudi, da nekaterih domačih nalog, ki smo jih dobili od

učiteljev, sploh nisem oddal, čeprav sem mislil, da sem jih. Tako sem nekatere naloge oddal kar nekaj dni prepozno. To se mi je dogajalo, ker nisem še takoj vajen dela z računalnikom.

Minevali so tedni in v Sloveniji so se uveljavili vse strožji ukrepi, npr. nošenje mask, razkuževanje rok in nošenje rokavic. Po svetu pa je bilo vse več okuženih in mrtvih tudi zunaj Kitajske, kajti tam se je okužilo le še nekaj ljudi na dan. Vse večje žarišče so postajale Združene države Amerike. Pri nas v Sloveniji pa je stanje vsak dan boljše in zato upam, da bodo ukrepe kmalu odpravili in bodo ponovno odprli tudi šole.

Sedaj, ko malo razmišljam, sem ugotovil, da je naša generacija edina, ki ji za toliko časa ni bilo treba iti v šolo, kar je bila največja želja vsake generacije prej. Toda meni osebno je ljubše učenje v šoli, zato komaj čakam, da spet sedemo v šolske klopi.

Nejc Kapele, 7. a

**Kolaž,
Žan Stegne,
6. razred**

MOJA IZKUŠNJA Z IZOBRAŽEVANJEM NA DALJAVO

Kar naenkrat se je pojavil virus po imenu koronavirus. Prišel je iz Kitajske. Za virus sem prvič slišal na televiziji in mislil sem, da je spet nekaj, kar niti slučajno ne bo prišlo k nam. Potem pa kar naenkrat starši rečejo, da jutri ne gremo v šolo, saj se bodo zaprle vse šole in vrtci. Nisem si mislil, da je s tem kaj narobe, saj sem menil, da je ta bolezen nekaj podobnega gripi oziroma prehladu. Poslušal sem poročila, pogovarjal sem se s starši in ugotovil, da ni čisto tako, kot sem sprva mislil. Slišal sem, da ljudje zaradi tega virusa umirajo, da se zelo hitro širi, da se trgovine zapirajo, da moramo biti v izolaciji in da se ne smemo družit. Ni mi bilo jasno, zakaj ne smem k babici, dedku, sestrični ...

Ko so se šole zaprle, sem si mislil, da bo to odlično. Hitro pa sem ugotovil, da to niso počitnice, ampak šolanje na daljavo. Nekaj čisto novega zame, za mojo sestro, za vse. Mama se je usedla z mano in sestro ter nama povedala, na kakšen način bo sedaj potekal pouk. Povedal sem svoja mnenje, občutke in tako smo prišli skupaj do novega urnika doma in načina dela. Vedel sem, da bo zanimivo in res je tako. Delam vsak dan, kolikor se da sproti, starši mi pomagajo, če česa ne razumem. Občutek imam, da se doma naučim več kot v šoli, saj mi je tako delo bolj všeč. Najbolj všeč mi je, da mi ni treba vstati zgodaj zjutraj in da sem doma v svojih udobnih oblačilih in na svojem udobnem stolu, vendar sem začel pogrešati prijatelje in sošolce. Dolgo časa smo že doma in nisem si mislil, da bo tako dolgo trajalo. Ne morem se družit s prijatelji, pogrešam igre z njimi popoldne na igrišču in treninge.

Po eni strani bi rad šel v šolo, da vidim prijatelje, po drugi strani pa ne. Ne pogrešam pouka, saj sem iz šole vedno prišel utrujen in čisto izčrpan. Upam, da se bo bolezen kmalu umirila in da bo spet vse tako, kot je bilo.

Rok Bahor, 7. a

KORONA ŠOLA

Šola postala je nova,
Šola postala je nora.

Ko v šoli bili smo,
smo po dolgih hodnikih divjali in se sladko hihitali.

Ko v šoli bili smo,
Vedeli nismo, kaj vse imamo.
Sedaj pa že vemo, kaj dolgčas pomeni.
S prijatelji bi se radi spet hihitali in igrali
ter nova prijateljstva tkali.

Korona veliko stvari nas je naučila.

Eva in Pia Plut, 4. r.

Strip, ki je prejel skupinsko priznanje na natečaju »Protistr(i)up« v izvedbi JSKD.
Maša Hutar, 7. razred

Strip, ki je prejel skupinsko priznanje na natečaju »Protistr(i)up« v izvedbi JSKD.
Nejc Kapele, 7. razred

COVID-19

Korona virus ni šala,
po celem svetu nastala je "štala".

Ljudje smo prestrašeni,
se virusa bojimo,
upoštevamo ukrepe in
z maskami gremo v trgovino.

Države sprejele so stroge ukrepe.
Ne smemo se družiti s prijatelji,
le doma moramo tičati,
samo na vrtu se smemo igrati.

Tudi šole so zaprli,
tako da sedaj doma se učimo.

Starši nam pomagajo,
kolikor se pač da.

Vendar na nas samih je,
da učno snov predelamo in
in novo znanje pridobimo.

Življenje se je ustavilo,
ulice so prazne.
Vendar vseeno lepo je,
saj pomlad je tu,
zato veselje ne ugasne.

Dobra stvar tega virusa je,
da je narava zadihala in zaživila,
in pesem pomladno je zapela.

Upam, da te izolacije kmalu bo konec.
Pogrešam prijatelje in moram priznati,
tudi šolski zvonec.

Viktorija Schweiger, 7. a

MOJA KORONAŠOLA

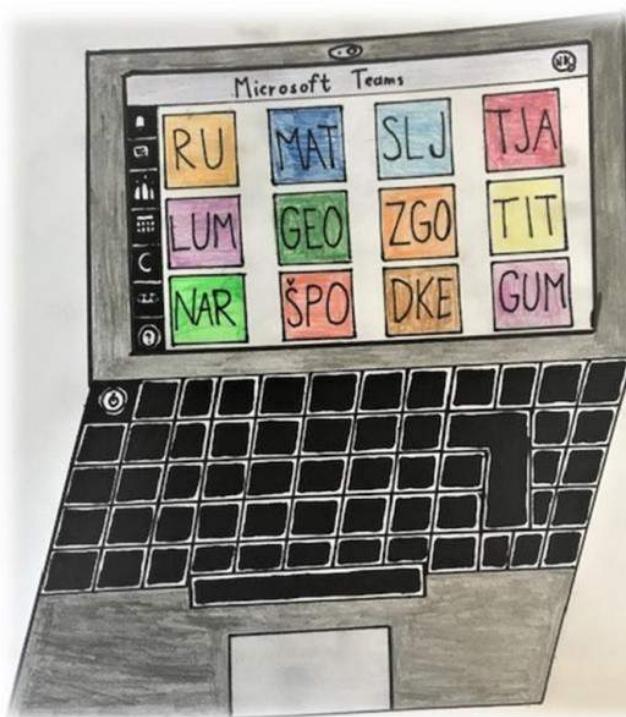
Koronavirus se je zelo razširil po Sloveniji, zato so zaprli vse šole in ustavili javno življenje.

Danes je že tretji teden mojih korona »počitnic«. Vsako jutro, ko se zbudim, pojem zajtrk, se oblečem in pogledam mladinsko oddajo Izodrom. Potem se odpravim v svojo sobo, kjer me že čaka vojska učnih listov. Med učenjem si vzamem tudi aktivni odmor. Vržem kocko in naredim vajo. Nato nadaljujem z učenjem. Pomagam si s tablico. Po kosilu še malo ponovim snov enega ali dveh predmetov in se odpravim ven, če je lepo vreme.

Učenje na daljavo se mi zdi čudno, saj je to zame nekaj novega. Pogrešam sošolce in sošolke, saj sem navajena učiti se z njimi. Zdaj pa sedim za mizo sama in ne morem klepetati z njimi. Mogoče pa bo takšna šola v prihodnosti normalna in se bomo ves čas šolali na daljavo.

Tako zdaj poteka »moja korona šola«. Želim si, da bi šolo na daljavo nadgradili z video urami v spletnih učilnicah.

Katja Adlešič, 5. b

Špela Brinc in
Larisa Totter,
6. razred

MOJA KORONA ŠOLA

Zaradi korona virusa smo se nekaj časa šolali doma. Všeč mi je bilo to, da sem zjutraj lahko dolgo spala. Ko sem se zbudila, sem hitro pojedla zajtrk, se umila ter se spravila k učenju. Ko sem predelala vso snov, ki je bila tisti dan na urniku, sem šla pomagat še sestrici pri učenju. Hitro sva končali. Nato sem odšla k stari mami, ki je pripravljala kosilo ter ji priskočila na pomoč. Skupaj sva pripravili juho, špagete z omako in skuhalo še puding za sladico.

Po odličnem kosilu sva s sestrico odšli ven na sneg. Naredili sva snežaka, nato sva imeli vojno kepanja. Pridružil se nama je tudi ati. Medtem ko smo se mi trije zabavali na snegu, je mami skuhala topel čaj ter spekla pico. Z užitkom sem si privoščila oboje. Nato sem odšla pomagat stari mami pri peki peciva za naslednji dan. Ko je bilo pecivo pečeno, je tako zadišalo, da sem komaj čakala, da ga naslednji dan poskusim.

Bilo je že pozno, pojedla sem večerjo, se umila in odšla v sobo. Prebrala sem še nekaj strani knjige in hitro zaspala. Imela sem sladke sanje ...

Tamara Miketič, 5. b

DOMUJEM Z BABICO IN DEDKOM

Babica in dedek mi kuhata, pomagata in tudi jaz pomagam njima. Ne predstavljam si življenja brez njiju. To sta očetova starša in živita v sosednji hiši, z njima si delimo dvorišče.

Ko sem izgubila drugega dedka, mi je bilo hudo, moji mami pa še huje. Ona je takrat izgubila očeta. Če bi ji umrla še mama, bi bila zelo žalostna. Da pa bi jaz izgubila še drugega dedka in babico, si ne morem niti predstavljati.

Ko pridem lačna iz šole, grem k njima, saj je tam kosilo že kuhan in čaka name. Skupaj ga pojemo in se pogovarjamo o našem dnevu. Potem čuvata nas, otroke,

dokler ne prideta mama in oče domov iz služb. Imam mlajši sestriči in bratca, ki ju mora nekdo čuvati. Ne moremo biti sami doma. Tako nismo sami niti mi niti babica in dedek.

Očetovi starši pa včasih tudi nimajo časa. Takrat pride k nam druga babica. Skuha nam kosilo in ostane pri nas, dokler ne pridejo naši starši domov.

Sicer pa nas med tednom čuvajo očetovi starši. Ob nedeljah nam vedno skuhajo odlično govejo juho in spečejo piščanca.

Kaj pa otroci, ki nimajo bobic in dedkov ob sebi? Kaj delajo takrat, ko so njihovi mame in očetje v službi? So sami doma? Najbrž jim je zelo hudo. Kaj pa stari starši v domovih za starejše? Nikogar od svoje družine nimajo ob sebi. Če pa babica in dedek živita z vami, je vsem lepše.

Sicer zdaj, ko je epidemija koronavirusa, gre vse to drugače. S starimi starši se družimo manj, ker lahko oče in mama več delata od doma. Pa še nočemo, da se okužita, ker ima bolezen pri starejših hujše posledice. Še vedno pa si med sabo pomagamo. Zdaj gresta mama in oče v trgovino namesto njih, več kuhata za vse nas, pomagamo jima pri hišnih opravilih ... ampak se ne družimo tako pogosto, saj bi se lahko okužili.

Zdaj vem, kako so lahko nekateri stari starši in otroci osamljeni, saj tudi jaz pogrešam druženje z babicama in dedkom. Komaj čakam, da bo vsega tega konec.

Špela Brinc, 6. a

**Slikanje s kavo,
Lara Jelenc,**

8. razred

KORONAVIRUS

Koronavirus ni bolezen fina,
 v vrtec se ne hodi,
 v šolo se ne hodi,
 maska na nosu,
 po najnovejši modi.
 Naia in Nina v spletni sta šoli.
 Sta deklici iz prvega in tretjega razreda
 iz podružnice našega podeželja.
 Za delo zelo zagreti in
 iz vseh drugih vsakdanjih dejavnostih nista izvzeti.
 Mama pere, kuha in briše,
 ati pa kar naprej ograje riše.
 Slamica z limonado,
 palačinke z marmelado,
 na ležalniku pod senčnikom
 z vročo čokolado.
 Dva metra drug od drugega hodimo,
 da koronavirusa ne dobimo.
 Korona virus je bolezen huda,
 po celiem svetu se sprehaja
 skrbi mamici in atku poraja.
 Midve se bova učili
 in vse skrbi uničili.

Nina in Naia Veselič, PŠ Adlešiči

Nina Bunjevac,
6. razred

NAJDENA IZGUBLJENA PRINCESKA

Vse se je začelo, ko sem se sprehajala po dišečem travniku polnem cvetlic. Sklonila sem se, da bi odtrgala najlepšo rožico, kar sem jih kdaj videla. Dišala je tako omamno, da se mi je v trenutku zavrtelo ...

Naenkrat sem se znašla v preteklosti, v srednjem veku. Živila sem v stari mali kolibici s starko. Nenadoma nekdo potrka na vrata. Bili so trije vitezi. Vsi trije so mi rekli, da moram nujno iti z njimi. Nisem vedela, kaj se dogaja, ampak verjela sem, da je res zelo nujno, zato sem pohitela. Sedla sem v veliko, sijočo kočijo. Ta je bila zlato srebrne barve in na obeh vratih kočije je bil narisan grb. Grb je bil zelen, črno obrobljen in v sredini je imel rdečo vrtnico. Dolgo smo se vozili po prašni poti. Prispeli smo. Pred sabo sem zagledala velik, prelep grad, ki ga je obdajala globoka reka. Zavarovan je bil z visokim, širokim in trdnim obzidjem. Spustil se je dvižni most in kočija je zapeljala na grajsko dvorišče. Videla sem, da nekdo prihaja proti meni. Bila sta kralj in kraljica. Za trenutek sem pomislila, da je nekaj narobe, a nato sta me objela in mi rekla: »Končno sva te našla, otrok naš!« Nič nisem razumela in sploh nisem vedela, o čem govorita. Nato sem spoznala, da sem princeska, ki se je pred mnogimi leti izgubila v gozdu. Skupaj smo veselo odšli v grajsko dvorano. Tam so me pričakali grajski norčki, ki so me s svojimi vragolijami zelo nasmejali. Igral je tudi grajski trubadur. Oblekli so me v prečudovito svileno obleko z našitim dragocenimi kamenčki. Tako smo se zabavali ves dan in imeli veliko gostijo, da so se mize kar šibile pod raznoraznimi dobrotami. Ko se je zmračilo, so me odpeljali v mojo veliko sobo, kjer me je pričakala zelo udobna postelja.

Od takrat sem se zbujala v prečudoviti postelji z baldahinom, sprehajala po grajskih vrtovih, se igrala z grajskimi otroci, ampak šele po dopoldanskem učenju s svojim učiteljem. Name pa je vedno pazila moja spletična, saj sem bila vendar princeska. Z nami je poslej živila tudi starka, ki je vsa ta leta skrbela zame.

Zoja Dragoš, 5. a

Laura Recer,

5. a

O SESALNIKU, KI SE MU JE ZMEŠALO

Nekoč je živel sesalnik, ki ni hotel sesati, ampak samo počivati.

A ker je bil sesalnik, je moral sesati. Na razprodaji ga je opazil gospod Kos.

Pri njem doma ni bilo praprošno. Gospod Kos pa je vseeno potreboval sesalnik, zato ga je kupil in želel preizkusiti že naslednji dan. Sesalnik se je močno upiral. Njegova vreča za prah je počila, sesalnik pa je naredil dva kroga po hiši. Na koncu se je ustavil in iz njega se je pokadilo. Bil je pokvarjen. Gospod Kos je bil presenečen. Pokvarjen sesalnik je odpeljal na smetišče in kupil novega. Z novim pa je bil zadovoljen. A staremu sesalniku ni bilo všeč počivati med smetmi in umazanijo. Pomislil je, da je lepše sesati. Začel je jokati. Slišal ga je mehanik Jaka, ki je na smetišče pripeljal stare gume. Vzel ga je, ga popravil in podaril prijateljici Lini.

Zdaj je sesalnik med sesanjem začel uživati. Lina ima namreč psičko Piko, ki se med sesanjem podi za njim. To se zdi sesalniku zelo zabavno. Lina pa je vesela, saj ima zdaj čisto stanovanje.

Ema Čurk, 4. b

Urška Blažič,
6. razred

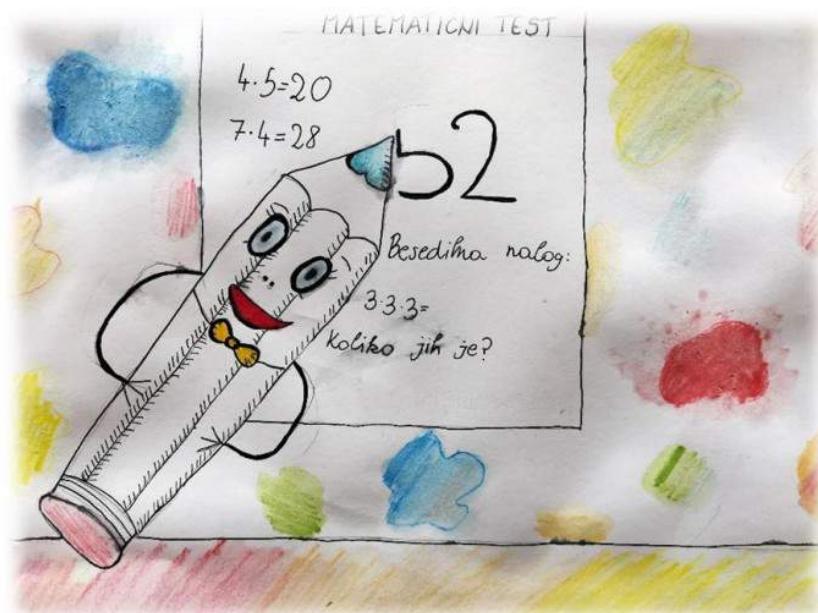
MOJ SVINČNIK JE OŽIVEL

Nekoč ped davnimi časi je za devetimi gorami in devetimi vodami živela deklica, ki je imela težave z matematiko in slovenščino. Na lepem ji je zmanjkalo svinčnikov, zato sta z mamo odšli kupiti nove. Hčerka Karlina ni vedela, katerega naj si izbere. Po dolgem razmišljanju se je končno odločila za vijolično belega.

Učiteljica je naslednjega dne napovedala test iz matematike. Karlina je bila prestrašena. Učila se je kar tri dni, a poštevanka ji ni hotela v glavo. Čez teden dni so pisali test. Ko je učiteljica pred njo položila prazen test, je svinčnik začel drseti po listu. Ni vedela, kaj je narobe z njim. Prijela ga je in se pretvarjala, da piše. Prva je oddala test. Nikomur ni hotela povedati o novem svinčniku. A pred najboljšimi prijateljicami je bilo težko zadržati skrivnost. Naslednji dan so teste dobili nazaj. Njena sestra Lili, ki je bila v znanju navadno boljša od nje, je pisala štiri, ona pa je dobila čisto petko. Skoraj bi jo razneslo od veselja. Le kaj je z mojim svinčnikom? Je oživel? Že pri testu se je čudno vedel. Kasneje so pisali še test iz slovenščine. Tudi tukaj je bila petka. Njeni sestri Lili ni bilo jasno, kako je to mogoče in kako je naenkrat lahko boljša od nje. A Karlina ni izdala skrivnosti. Rekla je, da se samo veliko več uči. Starša sta bila ponosna.

Včasih je svinčnik kar skočil iz peresnice ter samo pisal in pisal. Z njim pa se je učila tudi Karlina. Postajala je vse boljša, saj vaja dela mojstra, če mojster dela vajo.

Pia Plut, 4. b

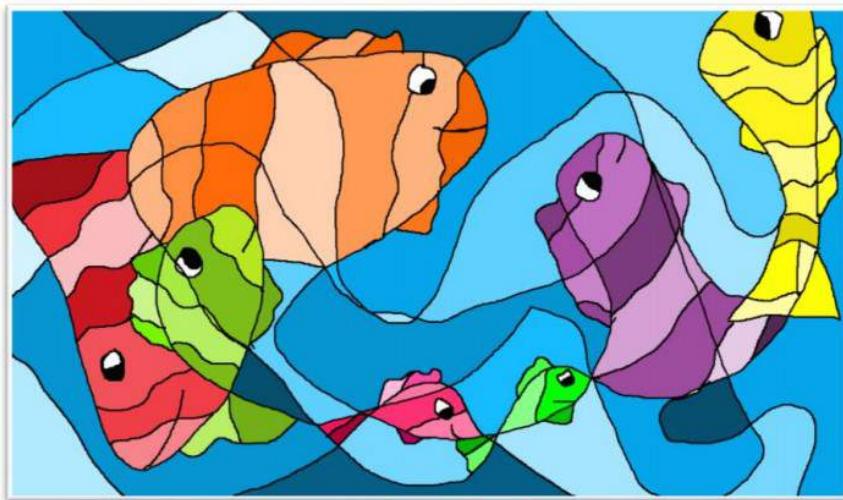
**Katarina Šolar,
6. razred**

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Živila sta volk in lisica. Volk se je nekega dne mudil v bližini lisičjega brloga. Zagledal je košaro rib.

Bil je zelo lačen, zato bi mu riba zelo teknila. Približal se je brlogu in poklical lisico. Odgovora ni bilo od nikoder, zato je pograbil ribo in stekel za drevo. Pri drevesu jo je pojedel in se vrnil domov. Med potjo je zagledal lisico, ki je pri brlogu štela ribe. Pozdravil jo je in prosil za hrano. Lisica mu je dala eno in je rekla, da jih je manj kot jih je nalovila. Ker je volk hodil v nasprotno smer, ni nič posumil. Ko je prišel domov, je pomislil, da če vzame ribo, se skrije na drevo in jo tam poje, da lisica nebo nič posumila. Naslednji dan je zgodaj zjutraj prišel do njenega brloga, kjer je opazoval, kako je odšla na lov. Kmalu je prišla nazaj in odložila košaro, polno rib. Volk je prišel h košari in eno pohrustal. Ker pa samo z eno ribo ni bil zadovoljen, je kar pograbil celo košaro in stekel domov. Ko se je lisica vrnila, je ugotovila, da je košara izginila. Sklenila je, da bo naslednji dan poskusila odkriti lopova, ki jo je okradel. Hodila je naokoli in povpraševala, kdo ji je ukra del ribe. Ko je prišla do volkove hiše, ga je vprašala, ali je on ukra del košaro. Seveda je rekел, da ni, ampak ona je skozi okno videla svojo košaro in ostanke rib. Volk je bil močnejši od nje in bi jo z lahkoto pojedel. Odšla je in zbrala veliko gozdnih živali, ki ji bodo pomagale kaznovati lopova. Naslednji dan je volk prišel do lisičjega brloga, kjer je čakal na novo košaro rib. Počakal je, da odide, in pograbil košaro. V tem trenutku so živali skočile iz grma in ga obkolile.

Volk je priznal, da je lisici ukra del ribe. Za kazen je moral naloviti vse ribe, ki jih je pojedel, splesti novo košaro in ni se smel več približati njenemu ozemlju.

Ivan Janežič, 7. a

Računalniška grafika
Jan Vrtin,
6. razred

VESELI APRIL

Prvega aprila vsi se smejijo,
potegavščine uganjajo in norijo.

Ko pa velikonočni zajček pride,
nas s čokoladnimi jajčki obdaruje.
Za večerjo pa s šunko proslavimo
in se z njo pomastimo.

In končno ...

Ob koncu aprila zakurimo kres,
saj na kup pripeljali smo les.
Pojemo, plešemo in se igramo,
a najlepše je, ko kres naslikamo.

Niko Štrucelj, 3. r. PŠ Griblje

APRIL

Aprilsko vreme je nagajivo,
včasih tudi igrivo.
Sonce, dež in oblaki,
tedni v aprilu so pač taki.
Če se sonce za oblake skrije,
se zgodijo, se zbudijo dežne padavine.
Zakaj nanje bi se jezili,
s tem ne bomo nič spremenili.
Marsikomu ni všeč,
a jeza je tu odveč.

Aneja Dvojmoč, 3. a

NEDELJSKI POHOD

Neko nedeljsko popoldne smo se z družino odpravili na daljši pohod okrog našega domačega kraja. Želeli smo videti posebnosti narave, ki jih skozi okna našega stanovanja opazujemo že dlje časa. S seboj smo vzeli nekaj hrane in pijače, ker smo načrtovali večurno hojo.

Pohod smo začeli skozi polja v okolici naše vasi in nadaljevali mimo sončne elektrarne v bližini Kanižarice. Nato smo šli skozi gozd med vasema Svibnik in Jelševnik po gozdnih poteh, ki so namenjene za spravilo lesa. Zanimivo je bilo videti opuščen lisičji brlog in veliko posušenih borov, ki so bili uničeni med močno točo pred dvema letoma. Ti bori so zelo lepo vidni iz naše dnevne sobe. Med potjo ni šlo brez malice. Ko smo se najedli, smo nadaljevali pot. Mene in sestrico so bolele noge. Vseeno smo hodile naprej. Ni nam bilo žal, saj smo ob cesti Črnomelj–Kanižarica naleteli na konje v ogradi, kateri so nam prišli čisto blizu. Nadaljevali smo pot. Med potjo nazaj smo na obrobju gozda videli ježka, ki je imel na sebi list. Domov smo se vračali skozi sosednjo vas Blatnik. Od tod smo morali prepešačiti še tri kilometre. Med vračanjem smo na polju opazili dve srni, ki sta nas samo gledali. Ko smo se jima začeli približevati, sta naglo stekli čez potok in naprej v gozd. Kljub temu, da smo jih želeli še videti, ju ni nihče več mogel opaziti. Srne so pogoste živali v naši bližini, vidimo jih vsak teden, predvsem zjutraj, ko se dani. Ko smo se vračali, se je vreme začelo spremenjati na slabše, vendar smo prispeli domov pred dežjem. Bili smo zadovoljni, saj nihče ni predvideval dežja, zato smo bili brez dežnikov.

Ko smo prišli domov, sva bili s sestrico tako utrujeni, da sva šli obe takoj v posteljo. Ko sem se prebudila, je že močno padal dež, vendar sem se počutila odlično. Ta dan mi je bil všeč, saj smo bili kot družina skupaj ves dan. Zvečer smo še dolgo igrali družabno igro »Monopoly«.

Sara Banovec, 5. b

ŠE NIKOLI ME NI BILO TAKO STRAH

Nekega dne smo imeli z družino čistilno akcijo okoli hiše. Mami je pometala, babi je zlagala neke reči za hišo, sestra je grabila listje, deda in jaz pa sva razkopala star sod in ga počasi odnašala na kurišče za hišo.

Tistega dne sem bila res pridna. Eno za drugo sem nosila stare deske od soda stran. Na eni pa je bil velik črn polž lazар. Najprej ga nisem opazila. Zlezel mi je na rokavico, a tudi tega nisem opazila. Nato pa sem kar naenkrat začutila nekaj sluzastega: »AAAAAAA, kaj je to?« Obrnila sem roko, pogledala in zopet: »AAAAAA!!!« Kričala sem na ves glas. Velika črna sluzasta zadeva je lezla po moji roki. Bljak. Toliko časa sem mahala z roko, dokler ni odletela rokavica s polžem vred. Vsi so se prestrašili še bolj kot jaz. Mami je iz rok zletela metla, babi je spustila zaboček, Nika je zabrisala grablje daleč proč, še deda je pritekel pogledat, kaj se dogaja. Vsi so pritekli, ker so zaradi mojega kričanja mislili, da me je pičila kača. Hehe, pošteno sem jih prestrašila. Jaz pa se od takrat na smrt bojim velikih črnih polžev.

Katja Franko, 5. b

Špela Imširovič, 6. razred

NEVARNA VOŽNJA

Med poletnimi počitnicami sem si zelo želel motor. Moja največja želja se je uresničila, ko je moj ati pri svojem bratru našel nekoga starega. Kupil ga je in pripeljal domov. Bil sem presrečen.

Motor je bil znamke, ki ji po domače rečemo štirka ali APN6. Po prihodu domov smo ga očistili. Ati je naročil nove rezervne dele. Ko je bil motor lepo urejen, sem bil pripravljen za svojo prvo vožnjo. Začel sem delati kroge okoli naše hiše. Med vožnjo me je opazoval sosed Martin. Videl je, da se vozim brez čelade. Zvečer je prišel k nam domov in mi prinesel svojo otroško čelado, ki mi je bila prav. Povedal mi je tudi, kako moram biti oblečen in obut za varno vožnjo z motorjem.

Naslednjič sem se zapeljal malo dlje in sicer k prijatelju Janu, ki stanuje v Petrovi vasi. Med vračanjem domov sem vozil prehitro in na ovinku grdo padel ter si poškodoval komolec. To me je zelo bolelo.

Martinove nasvete za varno vožnjo že upoštevam, saj so zelo koristni. Rekel je:
 »Počasi in previdno, saj nisi sam na cesti.«

Marko Grahek, 5. b

Aljaž Lovrin in Dominik Čadonič, 6. razred

ŽAK VESELJAK

Ime mi je Žak
in sem pravi veseljak.
Igrice jaz rad igram
in tako se s prijatelji zabavam.
Včasih sem reven, včasih pa bogat,
da nemudoma začnem denar zapravljat.
Deset avtov, vila, motor in moj bazen je napolnjen,
vse dokler računalnik na internet je priklopljen.

Ko pa ura odbije pet
treba je it nazaj v realni svet.
Slovenščina, matematika in naravoslovje
se mi zatika za zobovje.
Malo bi moral še ven na zrak
vendar potem bi izpadel totalen bedak.
Ker v igrici imam tudi zrak,
zakaj bi šel torej ven na sveži zrak?
Zguba časa, zguba denarja, saj ko v igrici me
ni,
denar mimo mojih prstov polzi.

Ime mi je Žak
in sem pravi veseljak.
Čez stopnice jaz v igriči letim
in nič si nikoli ne zlomim.
Vse lepo pa se enkrat konča,
ko virus mi računalnik pokonča.
Na koncu pa realnost je ta,
DA LE ZNANJE VREDNOST ČLOVEKU DA.
Ime mi je Žak
in sem pravi veseljak.

Pesem: Žak Zupančič, 5. a

Likovni izdelek: Jan Vrtin in Borut Hudelja, 6. razred

BOGASTVO V KAPLJI ČISTE VODE

Na prvi svetovni dan Zemlje, 22. aprila 1970, se je 20 milijonov Američanov podalo na ulice in zahtevalo ukrepe za zaščito okolja. Tako letos že 50. leto zapored na svetovni ravni obeležujemo svetovni dan Zemlje. Na ta dan se veliko govorja in opozarja na ranljivost našega planeta, na katerem živimo. Letošnji dan Zemlje poteka v znamenju podnebnih sprememb, ki se še najbolj kažejo prav na področju voda, njenem pomanjkanju in onesnaževanju, ki poleg živali in rastja ogroža tudi človeška življenja.

Zaradi neodgovornega ravnjanja ljudi se kažejo spremembe v naravi in okolju. Pojavljajo se daljša obdobja suše, zaradi katerih se zemlja preveč posuši, kar pripelje do pomanjkanja vode v podtalnicah, ki so vir pitne vode. Zaradi neodgovornega ravnjanja človeka so tudi samočistilne sposobnosti vode manjše. S pitno vodo moramo ravnati pazljivo in moramo paziti, kaj odvajamo v kanalizacijske odtoke, saj s tem poskrbimo, da se bo odpadna voda tudi ustreznost cistila. Neprečiščena voda v okolju negativno vpliva na organizme in tudi na vse nas. V obdobju močnih padavin pa prihaja do plazov in poplav in voda hitro odteka čez posušeno zemljo in odnaša rodovitno prst, kar slabo vpliva dobro na kmetijstvo in pridelovanje hrane. Zaradi neodgovornega ravnjanja človeka voda ni le vir življenja ampak je tudi vzrok za smrti milijonov ljudi po svetu, saj raznaša veliko bolezni.

Znanstveniki pravijo, da so vode odličen vir blaženja podnebnih sprememb. Je naš najdragocenejši naravni vir, zato moramo z njo ravnati, kar se da odgovorno.

Špela Brinc, 6. razred

V Sloveniji že od leta 2016 za urejanje voda skrbi Direkcija RS za vode.

Človek želi, da se narava prilagaja njemu vendar se še ne zaveda, da Zemlja ne pripada človeku, ampak človek pripada Zemlji.

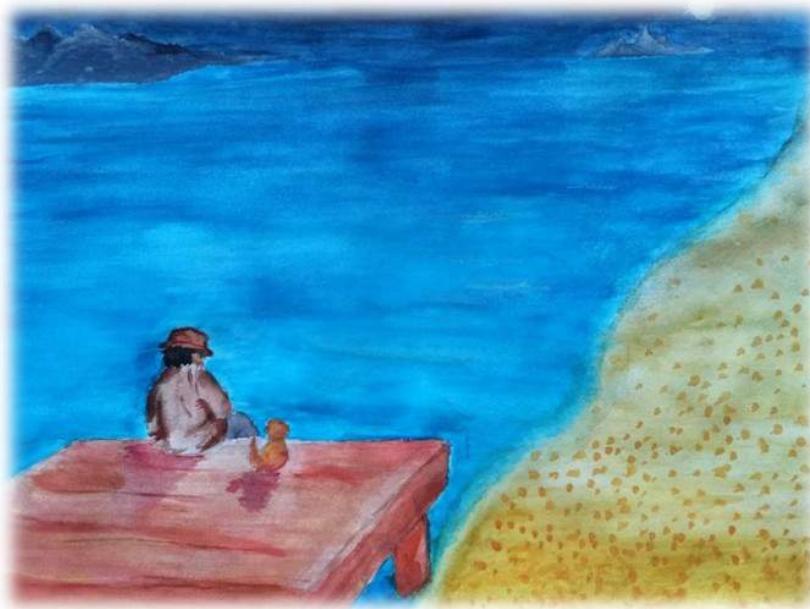
Viktorija Schweiger, 7. a

V VODI ODSEVA VES SVET

V vodi odseva vsak dan,
v njej ni stvari,
ki človek
naredil je ni.

Voda ima vse
umazane
in krute skrivnosti,
ki človek jih
v sebi drži.

Po vodi potujemo z
barko,
a le redki po njej
s srcem drve.

Voda je čudovita skrivnost,
ki razkriva le majhen delček
svoje resnice.

Zato moramo nanjo paziti
in zanjo skrbeti,
saj drugače nikoli
ne bomo izvedeli,
kakšna je njena
prava resnica.

Jerca Tessari, 6. a

Likovni izdelek: Tinkara Pintarič, 9. razred

Nika Franko, 7. razred

Voda

Led
tekočina,
vodna para,

voda je čudež narave,
brez nje bi šlo vse v puščave.
Brez vode življenja ni,
pa vendar je nimajo vsi.

Vode na zemlji več kot kopnega je,
a kaj ko je večina tako slana je.
Res, da morje ni za zalivanje rož ali za pitje,
pa vendar se v njem skriva marsikatero živo bitje.

Rek je na svetu dovolj da odžeja ljudi in živali,
vendar ne, če jih bomo onesnaževali.

Če bomo zemljo onesnaževali,
se bo vsa zaloga ledu stopila in
vse pod sabo potopila.

Zato naj zemlja ostane zdrava, pa bo vesela vsa narava, reke bodo še naprej
tekle in se v veličastno morje iztekle.

Maša Hutar, 7. b

DEŽ

Nekaj me nežno poboža po licu.
Kapljica, majhna in blaga.
Pogledam okoli sebe,
nato v nebo
in na asfalt pod sabo.

Rosi.

Majhne nemočne kapljice
močijo tla.
Neslišno,
brez določenega ritma.

Vse je tiho,
razen nekaj avtomobilov,
ki vozijo mimo mene
po zdaj že mokri cesti.

Sedaj že kar močno dežuje.

Sedaj že vidim dež
in zdaj ga slišim.
Slišim vozila, ki s polno hitrostjo
zapeljejo v lužo ob cesti.

Zavzdihнем.

Spet dežuje.

Eva Samarin Šterk, 9. c

ZEMLJA – NAŠ EDINI DOM

Lepa okrogle, modra, zelena,
ime ji je Zemlja.
Čeprav ne govorji, jo razumeš.

Ko je lačna, ji kruli v želodcu,
da se stresejo tla.
Ko je žalostna dežuje,
ko je jezna, kar grmi.
Ko pa je vesela,
pa ji lepo sonce sije.

Ima najboljšo prijatelj'co Luno,
ki se rada z njo lovi.
To je naša Zemlja,
najlepša in edina.

Nuša Hrelić, 7. a

Nuša Hrelić, 7. razred

ZEMLJA

Zemlja je okrogla in velika
in neverjetno raznolika.
Nekateri so do nje vedejo spoštljivo,
drugi neumno in nerazumljivo.
Eni jo zanemarjajo,
drugi pa njihove napake popravljajo.

Pia Stopar, 6. c

NA MARSU ŽIVETI NE ZNAMO, ZATO SVETA NE DAMO

Le kaj bi mi na Marsu,
ko pa tam nič ne znamo.
Na Zemlji se rodimo in tudi tam živimo.
Zemlje je naš planet,
ki pozna ga celi svet.
Marsa se bojimo,
ker od njega nič ne dobimo.

Žiga Kastrin, 3. a

LEPŠI PLANET

Ko nisi v sobi, ugasni luč,
saj za lepši planet to je ključ.
Izklujuči naprave, ki je ne rabiš,
da lepšo Zemljo dobiš.
1, 2, 3, lepši svet moramo imeti.
Če onesnažuješ, sam sebi škoduješ.
Imejmo čistejši svet, tak zelo bo lep.

Aneja Dvojmoč, 3. a

Nika Franko, 7. razred

ČISTA JE ZEMLJA

Naša Zemlja, čist planet.
Kdor na njemu biti hoče,
naj poplača kakor hoče.
Ne onesnažuj ga, če na njem ti živiš,
ker s tem živali zastrupiš.
Naša Zemlja čista naj ostane, kakor je.

Naša Zemlja je kraljica.

Vita Vukčevič, 3. a

ZEMLJA

Naša Zemlja je čista in radi jo imamo,
zato Zemlje ne damo.
Zemlja je naš planet,
čistiti jo moramo, da ne propade,
ker na Marsu živeti ne znamo.

Bor Bunjevac, 3. a

ZEMLJA

Na Marsu živeti ne znamo,
zato Zemlje ne damo.
Zemlja naš je planet,
zato je zanjo potrebno skrbet
drugače bo treba na Marsu živet.

Jaka Vlahovič, 3. a

SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Bila sem doma in gledala TV. Vneto sem brskala po programih, da bi našla kaj zanimivega. Kar naenkrat pa se je nekaj modro zabliskalo. Svetilo je tako močno, da nisem mogla videti, kaj je. Potem pa je luč ugasnila in pred mano je stala čudna naprava, kakršne še nikoli nisem videla.

Vrata so se odprla in nekdo je izstopil. Tako sem se ga prestrašila, a je rekел, naj se ga ne bojim. To je bil fant v čudni oprijeti obleki. Prišel je iz prihodnosti. Bil je velik izumitelj in naredil je časovni stroj. Povedal mi je, da je v prihodnosti grozno, zato se je vrnil v preteklost, da bi jo popravil. Zanimalo me je, kakšna je prihodnost, zato sem ga prosila, ali si jo lahko ogledam. Popeljal me je k sebi domov. Živel je na robu mesta v puščavi. Kamor je seglo oko, je bila pokrajina enaka. Rasla ni niti ena roža. Če se je kje pojavila kakšna žival, je šepala, se zvijala na tleh, ležala, umirala ali pa je bila že mrtva. To je bilo zato, ker ni bilo rastlin in niso imele hrane. Veliko vrst pa je izumrlo zaradi človeka. Hrane niso imeli niti ljudje, saj je bila umetno narejena v laboratorijih. Za zajtrk ni bilo okusnih kosmičev, hrenovk, sendvičev ali vsaj kosa kruha. Jedli so le šumečo tableto, ki so jo raztopili v kozarcu vode, potem pa ves dan več niso pili ničesar. Za kosilo v restavraciji so morali imeti zelo debelo denarnico, a niti tam niso pripravljeni prave hrane. Stregli so tablete s petkrat več vitaminimi in energije, ampak niso imeli možnost okusne juhe ali zrezka. Za večerjo niso jedli nič.

Kolaž, Špela Brinc, 6. razred

Tukaj res nočem živeti. Vrnila sva se v preteklost, da bi to popravila. Ljudem sva povedala, da sva iz prihodnosti, in jim pripovedovala o tem, kakšna prihodnost čaka naš svet, če ne bomo ničesar premenili. Če bodo manj onesnaževali zrak in okolje, bodo morda popravili prihodnost. Večini ta ideja ni bila všeč. Misliši so si, da njih takrat več ne bo, zato jim je bilo vseeno, kaj se zgodi v prihodnosti. Kaj pa če bi oni živeli v takšni prihodnosti? Rekla sva jim, da če ne bodo hoteli popraviti prihodnosti, se bo to lahko zgodilo zelo kmalu. Eden od vzrokov je ogljikov dioksid in veliko se ga lahko zmanjša pri prometu. Prepričala sva jih v to in zdaj jih že veliko vozi električne avtomobile. Ozon je pomemben za naše podnebje, zato smo zmanjšali uporabo snovi, ki povzročajo ozonske luknje. Izpuste iz tovarn in elektrarn pa je tudi treba zmanjšati. Na tovarne smo namestili filtre, ki prečistijo strupene pline, preden jih izpustijo v ozračje. Gradimo pa tudi čim več vetrnih in sončnih elektrarn, ki ne onesnažujejo okolja. Mislim, da je zdaj čas, da si ogledava prihodnost. Podnebje se je popravilo. Zdaj je vse polno rastlin in živali.

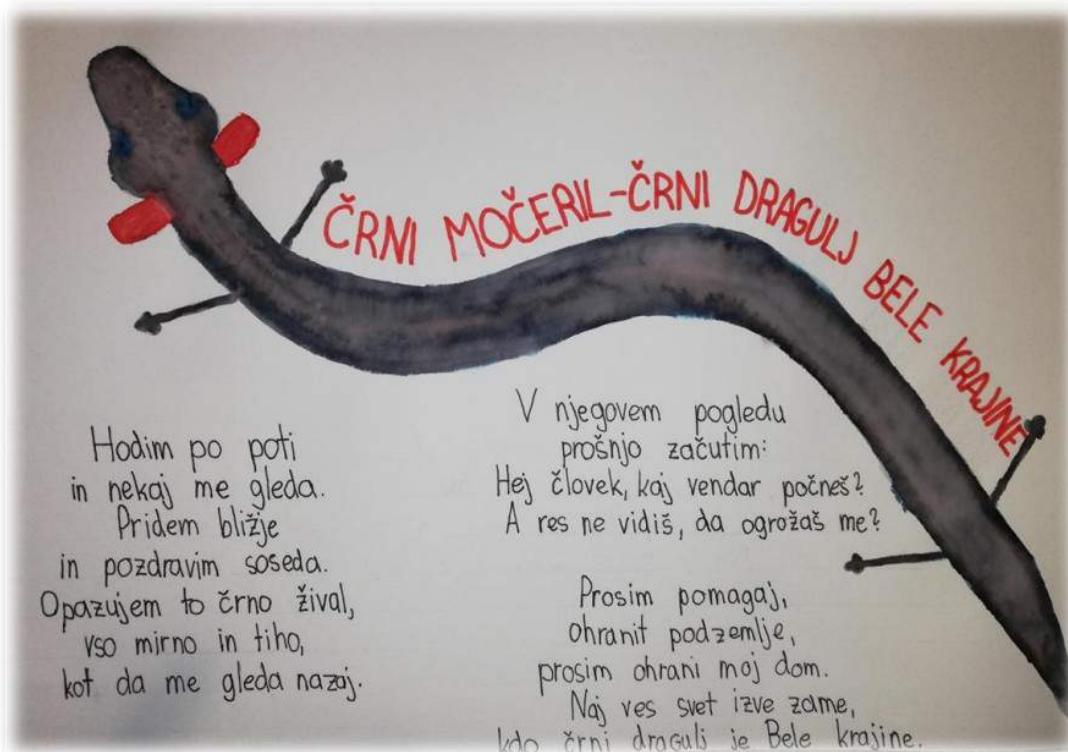
Vrnila sem se nazaj domov in se pravkar zbudila. Razmišljala sem, ali so bile to samo sanje ali je bilo vse res. Ampak ko sem se odpravljala v šolo smo imeli doma še vedno star avto, vendar sem kmalu po tem začela opažati da se je miselnost ljudi spremenila, saj smo se začeli zavedati, da bo treba zaščititi podnebje, če hočemo obvarovati življenje na tem planetu. In to je svet, v katerem želim živeti.

Špela Brinc, 6. a

Maša Mlečnik,
8. razred

ČRNI MOČERIL – ČRNI DRAGULJ BELE KRAJINE

Sara Majerle, 7. a

ZEMLJA

Zemlja, naš dom,
prebujeni smo bili vate
in s teboj bomo zaspali,
nedotakljiv planet,
čigar lepote ne cenimo,
čigar miline ne opazimo,
čigar unikatnosti ne prepoznamo,
oh, Zemlja, naša roža!
Ko bi le opazili tvojo čarobnost,
ki nas ujame v trenutke brezmiselnosti,
ko bi le opazili tvoje čudeže,
ki jih gojiš z svojo nežnostjo!
Oh Zemlja!
Prebudi nas in nam razkaži svoje cvetove!

Karlina Štrucelj, 9. r.

Učenci 7. razreda so med izobraževanjem na daljavo prebrali pesem Shela Silversteina *Razmetana soba*, v kateri živi celo kuščar Vid. Tudi sami so sestavili nekaj pesmi na to temo.

ŽIVLJENJE KUŠČARJA VIDA V SOBI NJEGOVEGA LASTNIKA

Pozdrav, jaz sem kuščar Vid.

Moja lastnica je pogosto zaspana,
zato je njena soba zelo razmetana.

Po cele dneve na njeni postelji ležim,
Se valjam po odeji in pajke lovim.

Včasih se prevrnem in padem na tla.
Takoj za tem se po navadi izgubim,
saj je smeti na tleh za smetišče,
mogoče bi lahko našli celo mravljišče.

Pod posteljo je pravi tropski deževni gozd.
Tam je moker dežnik, iz katerega kaplja,
zato se po tleh vije majhna rečica.
Ob rečici se kopiči veliko pozabljenih stvari,
okoli pa pajkov mrgoli.

Življenje v takšni sobi mi je všeč,
vendar je vonj v njej prav grozeč!
Včasih se zakopljem v stvari
in se pretvarjam, da me ni.

Maša Hutar, 7. b

Iz skicirke Davida Judniča, 7. razred

KUŠČAR VID IN MAMA

Sem kuščar Vid, kot že veste.
Živim v sobi razmetani
in povedal ti bom to zgodbo malo postrani:

ta moja soba, v resnici moja ni.
V tej sobi razmetani,
mamin sinko živi.

Živim v postelji njegovi,
vedno je nepostlana,
razen, ko noter pride mama!

Mama svojemu sinčku vedno vse pospravi,
a takrat se pripravi:
MAMA ME SKORAJ OPAZI!

Takrat zbežim skozi okno,
skozi luknjo,
ki jo je naredilo,
berilo.

Sara Majerle, 7. a

Iz skicirke Davida Judniča, 7. razred

PRESTRAŠEN KUŠČAR VID V RAZMETANI SOBI

Ojoj, ojoj, kdo me to izpod odeje gleda?
Aaa, v tej sobi je čista zmeda.
Velike črne oči gledajo vame,
le kaj bo to skočilo name?
Gledam naokoli, le kam naj se skrijem?
V nogavico na steni naj se zarijem?
Hlače na vratih se mi zdijo mamljive,
hitro skočim vanje, preden me pošast prime.
Lezem s postelje, odeja pade na tla,
Glej, no glej, mali medo, strašna pošast je ta!

Nika Franko, 7. c

ORKAN V SOBI

Stojim, se oziram in se čudim,
kaj lahko sploh obiskom ponudim?

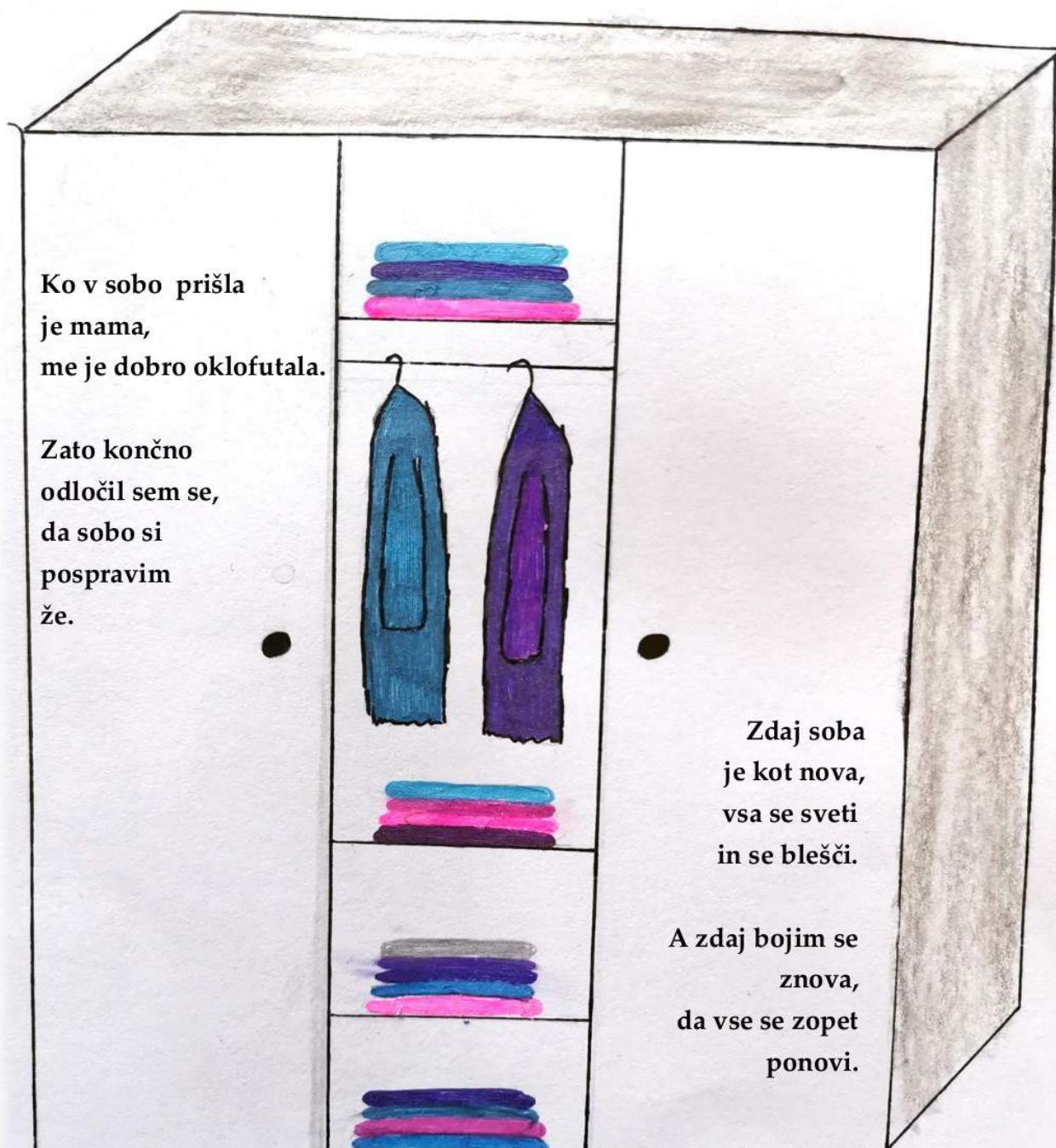
V kotu kup umazanega perila,
pod njim pa dva zelena krokodila,

povsod po sobi ležijo igrače,
na policah pa dolge in kratke hlače,
še ostanki hrane ležijo na tleh,
mačka pa brska po praznih smeteh,

Soba je kot bi v njej divjal orkan,
mama pa kriči zaman.

Nuša Butala, 7. b

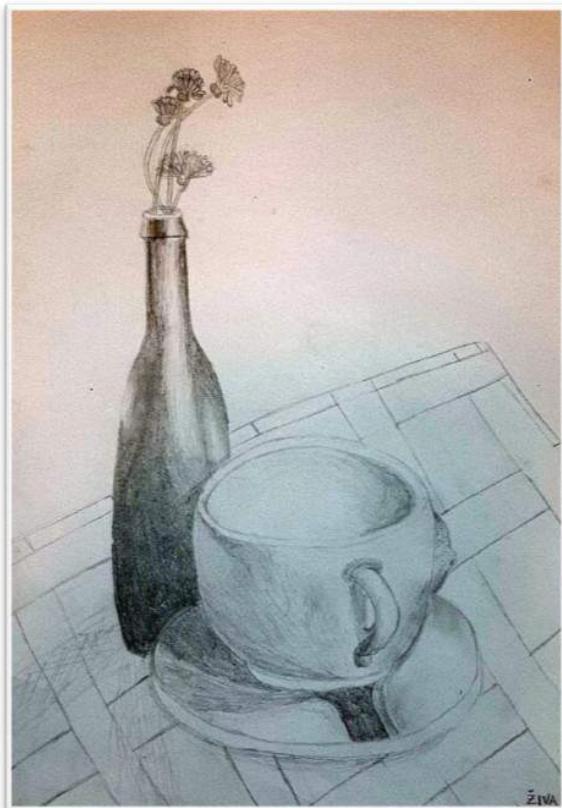
POSPRAVIL SEM SOBO

Eva Štukelj, 7. b

Likovni izdelek: Anja Štrucelj, 6. razred

Tihožitje, Živa Barič, 8. razred

Tihožitje, Nina Popit, 8. razred

Slikanje s kavo, Manca Kapele, 8. razred

Tihožitje, Sara Bahor, 8. razred

Tihožitje, Maja Sedlar, 8. razred

JAZ SEM LUČ NA KONCU TUNELA

Jaz sem luč na koncu tunela.
Tvoj cilj in svoje rojstvo galaksije.
Pod temnimi oboki hodiš k meni
in stremiš k morbidnosti.

Podzavest je podtalnica mojih misli
in z učinkom sifona vase vsrkavam
vse strahote sveta.
Čakaj, da se voda dvigne.

Vesolje si.
Neskončno in širiš se vase in vame.
Poklicna deformacija te je uničila
in že zdavnaj izgubil si vso globino.

Psevdonim: 1312

MENTALITETA BOGA

V svojih semi-halucinacijah odprem sto predalčkov.
Zapiši cene trohlih notranjih organov in jih seštej.
Seštevek zapiši na porumelen list, ga zmečkaj
in nato spravi; v zadnji predalček na desni.
Prašen Meddle, mentaliteta Boga
in perfekcija kot definicija vrhunca umrljivosti.
Prehod v mrtvo stanje.

Moje misli delaš svobodne,
zato v prostem času pišem pesmi zate.

Psevdonim: 1312

SUHO SADJE

Hodim po ritmu tvoje najljubše pesmi.
Trzalica je na jeziku trda, prijetno gladka, nežno hladna.
In tvoje ustnice so strune, na katere igram neodkrito melodijo.
Rečeš, da tvoja postelja diši po meni,
le režim se ti v obraz, saj vem, da zaudarjam.
Ponujaš mi suho sadje,
le zavračam, saj vem, da je strupeno.
Arijec prekleti, saj veš, da imam rjave oči.

Psevdonim: 1312

Špela Vrtin, 6. razred

SMRT KAPITALIZMU

Smrt kapitalizmu,
svoboda narodu.

Človek, ki prevzema funkcijo denarja,
opijanje s profitom in obračanje statistike.
Demokracija, poznana Zahodu, je zgolj iluzija.
Kontradikcija flori, favni in človeku.

Smrt kapitalizmu,
svoboda naravi.

Absorpcija ogljikovega dioksida se manjša
premo sorazmerno z gozdom.
Groba roka podnebnih sprememb se steguje
po Antarktiki in kot ključ odpira skrinje ledenikov,
iz katerih zlat metan preteče se reži.

Lahkomiselnost človeka za sabo
pušča sled kot Janko in Metka.
Tokrat se v mesečini ne
svetlikajo bele krušne drobtine;
trupla so.

Psevdonim: 1312

Kolaž, Špela Imširovič,
6. razred

SIVA

Vse okoli mene je sivo.

Ni več niti črno

niti belo.

Vse je le še ena
poznana mi niansa.

Siva.

Pusta.

Zadušljiva.

Ni več razigrana
barvna slika.

Je le še siva packa
brez obrisa,
brez oblike.

V kaj so se spremenile
vse moje ljube barve?

Eva Samarin Šterk, 9. c

Nejc Brodarič, 8. razred

USODNA SOLZA

Nasmejani odsev
v ogledalu bledi
in tihi koraki
postajajo tišji.

Zelenje sveta
postaja vse bolj sivo.

Temna zavesa
zastira luč.

Dežna kaplja
pristane na gladini.
Razburkano morje
se izsuši.

Eva Samarin Šterk, 9. c

Slikanje s kavo, Sara Bahor, 8. razred

MORDA

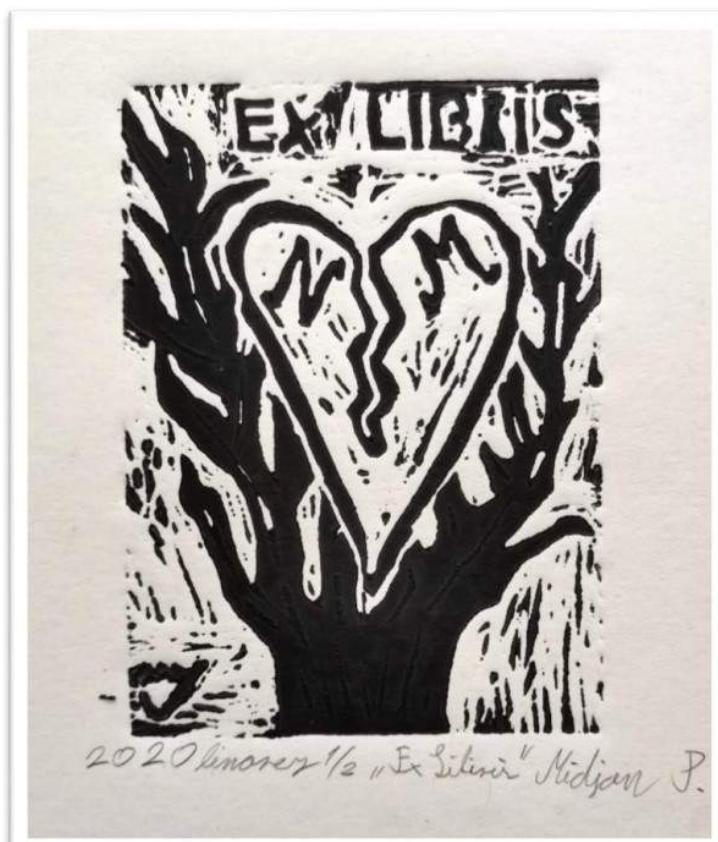
Morda bo sonce spet sijalo.
Morda bo jutri spet toplo.
Morda bo sneg.

Morda te bom jutri spet videla.
Morda te bom celo objela.
Morda se več ne bova srečala.

Morda bova srečna.
Morda sva res zaljubljena.
Morda nikoli več ne bom vesela.

Morda bom jutri še.
Morda še dolgo bom živila.
Morda bom že pojutrišnjem umrla.

Eva Samarin Šterk, 9. c

Ex libris, Midjan Petreshi, 9. razred

TUKAJ

Tukaj sem
in strmmim neznancu v oči.
Pozabljam na vse poglede,
uperjene vame.

Tukaj sem
in skrbno opazujem prijateljico,
ki bežno prikimava
in odobrava moje
že vnaprej sestavljene verze.

Tukaj sem
in se tresem kot šiba
na vodi.
Bojim se prebrati vse svoje skrivnosti ljudem,
ki me sploh ne poslušajo.

Tukaj sem
in s sklonjenim pogledom
preštevam vse ploščice
pod svojimi nogami.

Tukaj sem
in se smejam sama sebi.
Ne spadam sem,
pa sem vseeno tukaj.

Eva Samarin Šterk, 9. c

POBARVAJ ME

Pobarvaj me.

Pobarvaj me vsaj črno in
belo,
da vsa ta sivina,
ki se vleče in vleče
kot nemška avtocesta,
dobi vsaj odtenke,
če že ne barve.

Pobarvaj me.

Pobarvaj me kasneje z nežnimi
pasteli,
morda le na nekaterih mestih,
kjer morda kasneje čutim še kaj
več
kot prazno, sivo pot v pozabo.

Pobarvaj me.

Z voščenko prevleci
moje bolj izrazite poteze
in zamegli robeve,
kjer se stikajo
z mojo običajnostjo.

Vrni mi barvo,
ki mi je bila odvzeta.

Obarvaj mi svet
tako barvito,
kot je bil,

ko sem se še igrala s punčkami.

Pobarvaj me.

Eva Samarin Šterk, 9.c

Likovni izdelek: Any Ostanek, 6. razred

HODIM

Hodim ... slepa, ampak hodim.

Rekli so mi, da je bolje,
da hodim, kot da trpim pri miru.
Zato hodim,
nimam pojma, kam,
samo hodim.

Čeprav me skelijo stopala
zaradi vseh črepinj okoli mene,
čeprav krvavijo od spominov,
vseeno hodim,
da bi pozabila.

Lucija Šimec,
7. razred

A nato na morem več hoditi.

Obupam ...

Čeprav so mi rekli, da ne smem,
da to ni dobro zame.

Obsedim ...

Rečejo mi, naj vstanem, naj grem naprej,
a kaj naj,
izkrvavim

...

Zara Kavčič, 8. c

CVETICE

Se še spomniš, kako je bilo,
ko sem nabirala cvetice s tvojega naročja.
Kar žarele so od tvojega objema,
nikoli ovenele ...
dišeče, barvne,
a ne kot zdaj ...
Zdaj v tvojem naročju cvetice ne cveto.
In tudi če bi, dvomim, da bi zame.

Zara Kavčič, 8. c

**Sara Weiss,
6. razred**

ŠE ZADNJIČ

Čakam.

Čakam še zadnjič
na tvoj klic,
sporočilo
ali pa vsaj omembo svojega imena.

Še enkrat.
Še zadnjič.

Vsa najina že izmenjana sporočila
in vse najine medsebojno izrečene besede
so se posušile, ovenele in se predale vetru.

Ni jih več.

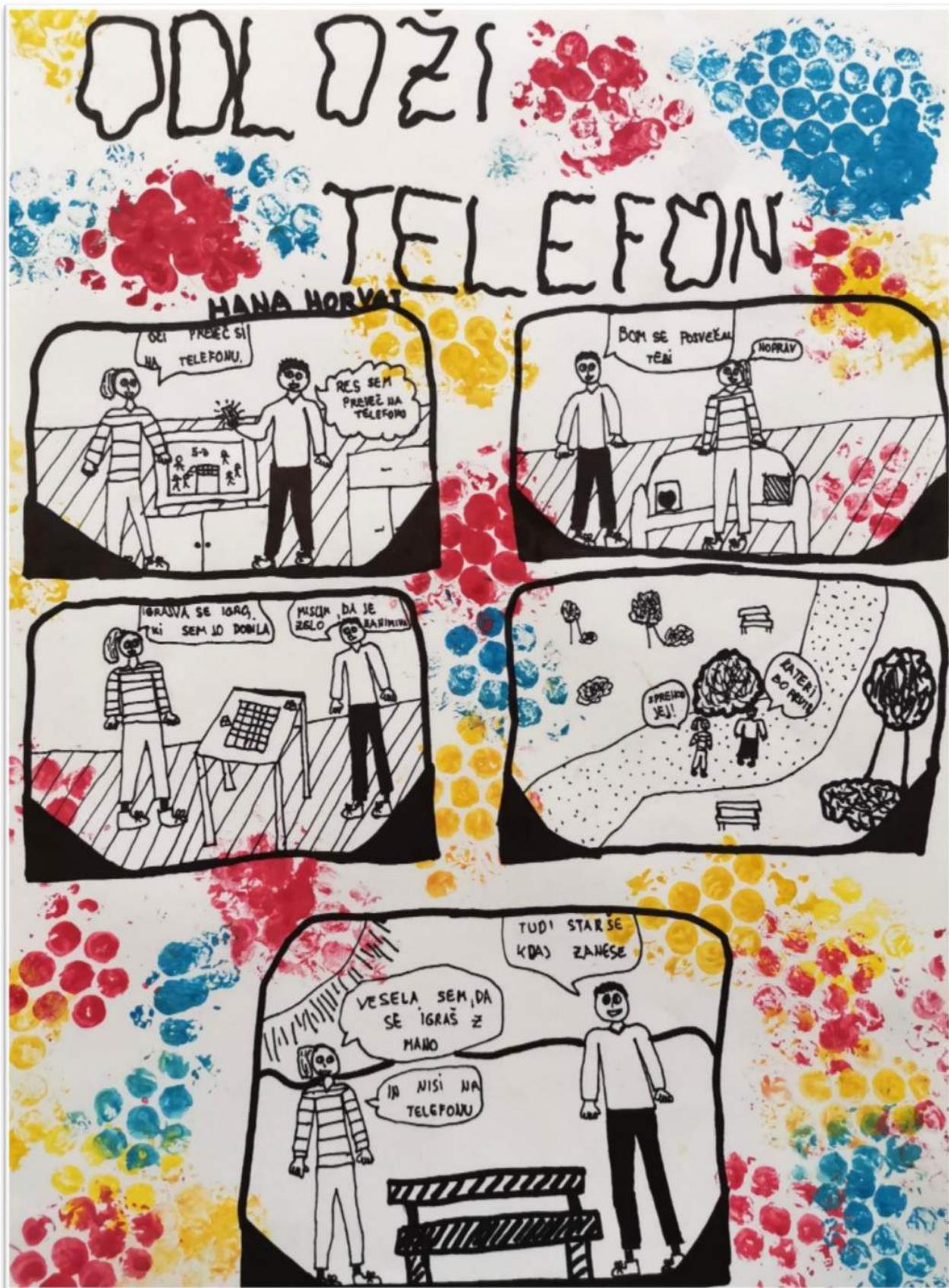
Ni več najinih besed.
Ni več najinih dotikov.
Ni več mene s tabo
niti tebe z mano.

Čakam nate,
še zadnjič.

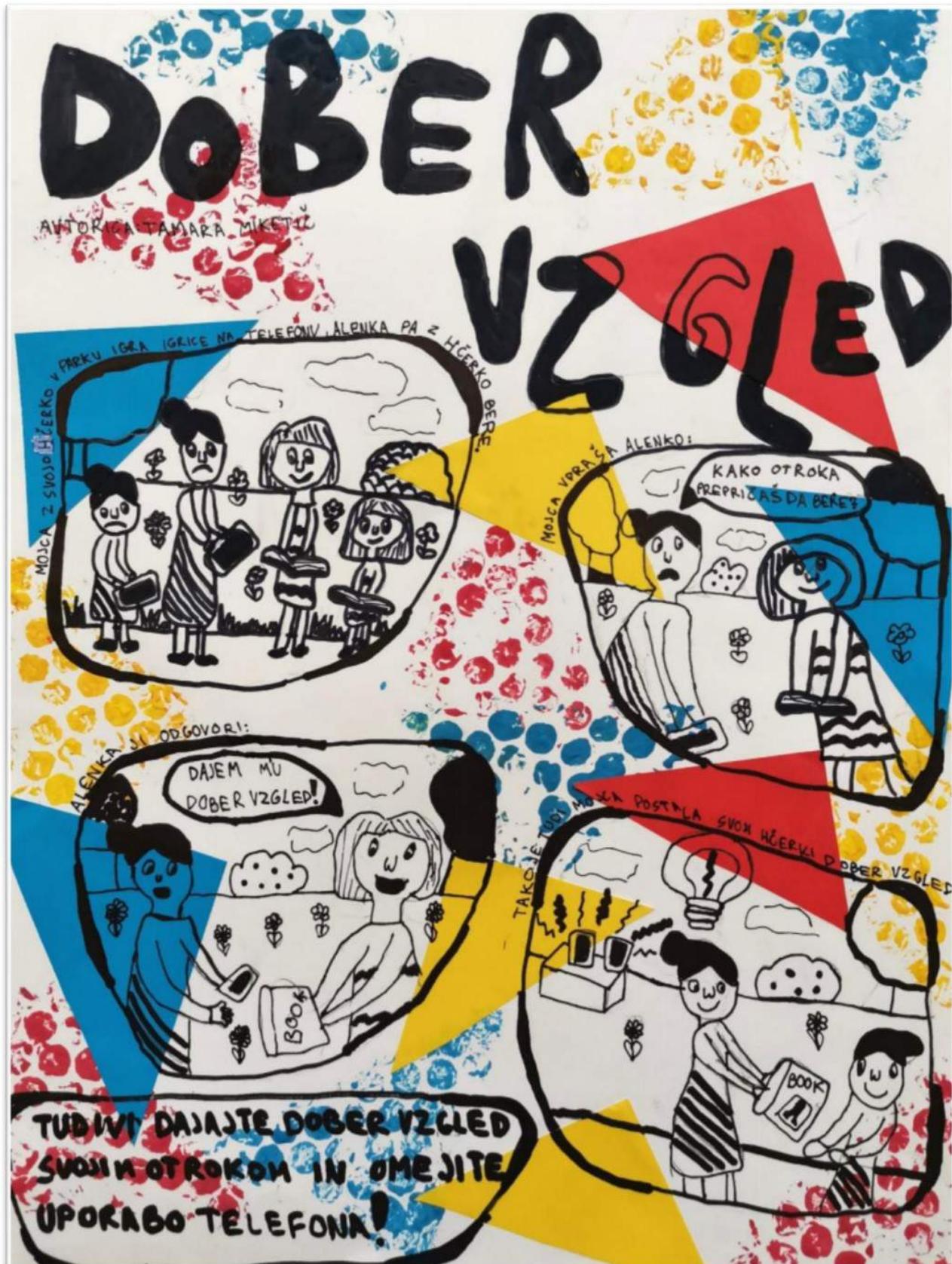
Eva Samarin Šterk, 9. c

Portret Lili Novy, Tinkara Pintarič, 9. razred

Strip za natečaj Safe.si na temo » Moji starši so spet na telefonu! Kaj naj naredim?«
Hana Horvat, 5. razred

Strip za natečaj Safe.si na temo »Moji starši so spet na telefonu! Kaj naj naredim?«
Tamara Miketič, 5. razred

Učenci 9. razreda so se pri medpredmetni povezavi med zgodovino in slovenščino poskušali postaviti v vlogo taboriščnikov ali stražarjev v koncentracijskih taboriščih med drugo svetovno vojno in zapisati svoje izkušnje.

POT DO SVOBODE JE DOLGA

Korakali smo v strnjениh vrstah, premraženi, pretepeni, na robu smrti. Mnogi niso zmogli poti. Pustili smo jih ob cesti, kot da niso živa bitja. Vojaki so zamudnike hitro odstranili. Tako se je naša kolona vsak dan krajšala. Hodili smo cel dan, ponoči smo dobili umazano vodo in nekaj trdega kruha. Nikogar nisem poznal. Bili smo večinoma judje. Tisti, ki jih je težka pot ubila, so ostali pozabljeni, tisti, ki smo preživeli, pa nas je čakala še hujša usoda, ki je takrat nismo slutili.

Pred enim tednom, ali sta minili že dve? Ne vem, koliko časa že hodim. Celo življenje se je spremenilo v korakanje. Leva-desna, leva-desna. Kakorkoli, vojaki in mnogi običajni Nemci so tisto noč vdrli v našo sosesko. Vse jude, žide in tiste, ki so jim pomagali, so odpeljali s seboj, tudi otroke, ostarele in ženske. Nikomur ni bilo prizaneseno. Ko smo odšli, sem videl naše hiše in trgovine, torej vse, kar smo poznali, v oranžnem soju. Zavedel sem se, da je konec življenja, kot ga poznamo. Od takrat hodimo. Shirani in utrujeni. Prvi dan smo vojake, ki so nas spremljali, spraševali, kam gremo, jih prosili, naj pustijo otroke in ženske in vzamejo nas. V najboljšem primeru so nas ignorirali, velikokrat pa je kdo dobil udarec s kopitom po obrazu, kar se je končalo z veliko zlomljenimi nosovi. Naučili smo se, da je bolje biti tiho.

Po dolgi hoji smo zagledali veliko stavbo, proti kateri smo hodili. Zgledala je podobna tovarni, ampak je imela veliko bolj zlovešč, temačen vtis na jetnike, ki so se približevali. Napis na vratih je pozdravljal: »Delo osvobaja«.

Čas v taborišču je bilo težko določiti. Vstali smo, delali in delali, pojedli borne obroke, ki so nam jih dajali, spet delali in uživali v nekaj urah spanja, ki smo jih bili deležni. Imeli smo rutino, ki ni imela prestanka. Številni so omagali, nihče jih ni pobral. Nihče ni imel volje pomagati, kajti smrt je bila v očeh mnogih boljša od tega življenja, kot smo ga imeli tam. Ko smo imeli energije za pogovore, smo ta kraj imenovali preprosto, potem pa smo slišali oficirje, ki so povedali, da je to Auschwitz.

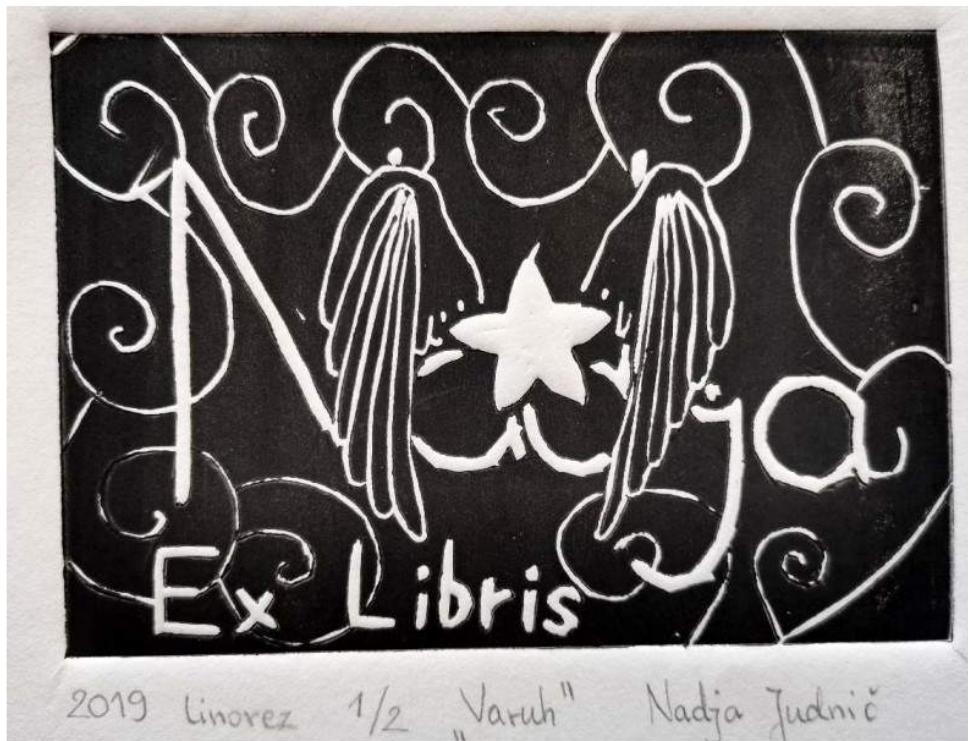
Auschwitz, o njem govorijo mnoge zgodbe, na žalost resnične. To je bil kraj trpljenja. V pustih zidovih, tihih dvoriščih in obupanih obrazih ni bilo niti trohice veselja. Ni bilo izhoda. Edini način, da je lahko ujetnik ušel, je bil, da se ga je odpeljalo na »tuširanje«. Od tod se nihče ni vrnil, ne živ ne mrtev. Vsí so izginili in čez čas sem se začel spraševati, ali so sploh obstajali. Za njimi ni ostalo nič, samo spomini, ki bi jih lahko zamenjal s sanjami.

Dobivali smo bore malo hrane, zato nisem imel energije za kar koli, razen dela, ki so nam ga naložili. Nismo vedeli, kaj se dogaja zunaj zidov, vedeli smo samo to, da nam nihče ne bo pomagal. Bili smo nepomembni. Vredni manj kot živali.

Naša vsakodnevna rutina se ni spremenila, dokler ni po mesecih, morda letih; kdo bi vedel, prišel v naše spalne prostore officir z nekaj vojaki. Pokazal je name in še dva moja sotrpina in vojaki so nas odpeljali. Nisem vedel, kam gremo in tisti trenutek me to ni niti zanimalo. Zdelo se je, da po slabo osvetljenih hodnikih hodimo celo večnost. Potem sem jih zagledal - tako imenovane »tuše«. Slekli smo se in vstopili. Bilo je nenavadno, saj iz tušev ni tekla voda. Po nekaj sekundah se mi je začelo vrteti. Hotel sem kričati, a se mi je iz ust ni izvil noben glas.

In potem sem padal ... v neskončni belini. Padal sem in padal ... in poletel. Bil sem svoboden.

Gal Stopar, 9. c

Nadja Judnič,
9. razred

VOJAK O SVOJIH IZKUŠNJAHL V KONCENTRACIJSKEM TABORIŠČU

To se je dogajalo približno pred 30 leti. Bil sem mlad vojak in sem bil z drugimi vojaki v taboru Dachau, ki je bil 20 km severno od Münchnu. To taborišče je bilo prvo, v katerem smo »prevzgajali« politične nasprotnike, ki smo jim rekli antinacisti. V samo enem letu smo zaprli že 4800 vojakov. Zaprli smo v glavnem socialne demokrate in komuniste, ki so proti nacizmu. Tu sem bil pod prisilo in videl sem stvari, ki bi si jih želel pozabiti, vendar če bi tudi jaz nasprotoval njim, bi bila moja usoda verjetno ista kot je doletela ujetnike, ki so bili tam zaprti. Iz tega razloga sem molil za svoje življenje. Dogodki, ki so se odvijali tam, so bili vedno hujši in hujši in prihajalo je vse več judov. Čez nekaj let je bilo taborišče potrebno prenoviti. Za to delo smo morali prisiliti ujetnike, da so sami prenavljali taborišče. Vsak dan, ki sem ga tam preživel, je bil vse hujši in hujši, najhujši občutki so bili, ko sem moral proti svoji volji ubijati druge. Novembra 1938 je Hitler zaprl 10.000 judov. Razdeljeni smo bili po dveh območjih, torej na ožje taborišče in območje krematorija. Jaz sem bil v ožjem taborišču in že tu je bilo grozno. Nisem si mogel predstavljati, kakšne grozote so se dogajale šele na območju krematorija. Najhujše je bilo, ko sem moral gledati, kako so delali poskuse na ljudeh, včasih je bilo gledati to še huje kot pa gledati človeka, ki si ga sam ubil in bil prisiljen gledati njegovo truplo. Zdaj sem star že 35 let in v 12 letih, odkar sem tukaj, je bilo že 180.000 žrtev, samo v zadnjih petih letih 28.000 žrtev, vendar so bile to samo uradne žrteve. Potem pa sem aprila leta 1945 slišal novico, da se Američani pripravljamjo na to, da bodo osvobodili naše taborišče. Bil sem vesel, ker sem si resnično želel, da bi bilo vsega konec. Tako so nas napadli in tudi osvobodili v Dachau. Jaz sem preživel in nekako se mi je uspelo osvoboditi. Zdaj je minilo že 30 let od tega in to pismo pišem zato, da bi ljudje izvedeli, kaj se je tam dogajalo. Tega, da bi šel čez vse to, čez kar sem šel jaz, ne privoščim nikomur, kaj šele, da bi bil kdo zapornik v taborišču.

Kristjan Šprajcer, 9. b

4 Jurijevi intervjuji

4.1 Intervju z učiteljico Heleno Kambič

»Poslušaj svoj notranji glas in delaj dobro.«

1. Koliko let že poučujete?

Letos sem napolnila 20 let delovne dobe.

2. Na katerih šolah ste že učili?

Od vsega začetka poučujem na tej šoli.

3. Katero osnovno šolo ste obiskovali in kakšne so bile vaše ocene?

Obiskovala sem to šolo, bila sem pridna, vzorna učenka in imela tudi lepe ocene.

4. Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

To je bila moja želja že od malih nog.

5. Katero snov pri angleščini najraje poučujete?

Učenci uporabljajo angleščino vsak dan, zato rada z njimi delam tisto, kar jim je zanimivo, torej rada poučujem tiste stvari, ki so učencem najbolj zanimive.

6. Ali vam je ustno ocenjevanje všeč?

Ustno ocenjevanje pri učencu, ki je prestrašen in ki ni najbolj pripravljen, mi zagotovo ni všeč, vendar je potrebno. So pa učenci, ki se pri ustnem ocenjevanju dobro odrežejo in jih je užitek poslušati.

7. Kateri predmet poleg angleščine ste imeli v osnovni šoli najrajši?

Težko bi izbrala najljubšega poleg angleščine (smeh).

8. Ali govorite še kateri drugi tuji jezik?

V srednji šoli sem se učila še nemščino in francoščino.

9. Ali radi potujete?

V študentskih letih sem potovala več kot sedaj.

10. Ali ste že obiskali angleško govoreče države?

Angleščino praktično uporabljaš povsod po svetu, ker je mednarodni jezik.
Obiskala sem Švico, Poljsko, Nemčijo, Italijo in Anglijo.

11. Ali vam je všeč, da ste vodja šolskega parlamenta?

Da. To je drugačna izkušnja poučevanja kot v razredu, gre bolj za povezovanje in sodelovanje učencev za dobro nas vseh.

12. Kaj bi radi spremenili na naši šoli in zakaj?

Želim si več sodelovanja med učenci in učitelji, več pozitivne klime, rada bi, da bi bili vsi bolj odzivni in si tudi bolj zaupali.

13. Kaj radi počnete v prostem času?

Poleg treh otrok, ki se jim posvečam, imam zase bolj malo časa, rada grem na sprehod, delam na vrtu, berem ...

14. Ste igrali kakšen inštrument ali trenirali kakšen šport?

Nisem, hodila pa sem k pevskemu zboru.

15. Kakšen je vaš življenjski moto?

Predvsem poslušaj svoj notranji glas in delaj dobro.

16. Ali imate hišnega ljubljenčka in kako mu je ime?

Doma imamo muco Miko.

17. Ali vam je NPZ od angleščine všeč?

V taki obliki bi morali določene stvari spremeniti.

18. Ali vam je lepo na naši šoli?

Da, lepo mi je tukaj, to je bila tudi moja šola.

19. Koliko let traja študij za učitelje?

Po končani gimnaziji je potreben študij na filozofski ali pedagoški fakulteti.

20. Kaj je pri vašem delu najlažje in kaj najtežje?

To je pa odvisno od dneva, meseca ali leta, slediti vsem novostim, jih vključevati v delo in se jim prilagajati. So pa tudi stvari, ki mi niso najlažje.

21. Kaj je vaše sporočilo za učence?

Vem, da je obdobje šolanja naporno in da je teorija nujna, izkušnje pa pridejo sproti skozi življenje.

Anja Tomanič in Lana Mikložič, 7. a

4.2 Intervju z najuspešnejšim devetošolcem Galom Stoparjem

Če bi lahko imel nadnaravno moč, bi izbral zmožnost branja misli.

1. Pri katerih predmetih si se letos uvrstil na državno tekmovanje?

Pri biologiji, kemiji, angleščini in geografiji, veliko tekmovanj pa je bilo zaradi koronavirusa odpovedanih.

2. Koliko zlatih priznanj si dosegel?

Letos enega pri biologiji, lani pa enega pri logiki.

3. Na kateri svoj dosežek si najbolj ponosen?

Na to, da sem dober na več področjih.

4. Koliko časa posvečaš pripravam na tekmovanja?

Toliko, kolikor je potrebno.

5. Kateri predmet je tvoj najljubši?

Angleščina.

6. Kako preživljaš svoj prosti čas?

Na telefonu, na igrišču, v družbi prijateljev ali pa na treningu rokometa.

7. Kdo je tvoj vzornik?

Moj oče.

8. Kje boš nadaljeval svoje šolanje in kaj si želiš biti po poklicu?

Šolanje bom nadaljeval na Gimnaziji Črnomelj, glede poklica pa še nisem odločen.

9. Zaključuješ šolanje na OŠ Loka. Kakšno mnenje imaš o šoli?

Šola je super in jo bom pogrešal.

10. Na katero skrivnost v življenju bi želet imeti odgovor?

Zakaj so odrasli tako ignorantni?

11. Kaj je tvoj najljubši citat?

»When you play the game of thrones, you either win or die.« (Ko igras igro prestolov, lahko le zmagaš ali umreš.)

12. Kater je tvoj najljubši film?

Joker.

13. Če bi bil za en dan lahko kdorkoli ali karkoli, kaj bi bil?

Bill Gates.

14. Ali rad potuješ? Kje ti je bilo do zdaj najlepše?

Da, rad potuje. Do zdaj mi je bilo najlepše v Amsterdamu.

15. Če bi lahko imel katerokoli nadnaravno moč, katero bi si izbral?

Da bi lahko bral misli.

Eva Samarin Šterk, 9. c

4.3 Intervju z učiteljem Juretom Hribarjem

»*Več kot ima človek znanja, bolj mu to pride prav in se bolje znajde v življenju.*«

1. Kako bi se nam na kratko predstavili?

Sem Jure Hribar, po izobrazbi sem profesor fizike. Prihajam iz Gabrovke, to je med Litijo in Trebnjem. Imam dva sinova, ki mi poleg službe vzameta največ časa. Eden hodi v prvi razred, drugi pa je star dve leti. V prostem času se rad ukvarjam s športom. Zdaj, ko bo sezona, upam, da bom lahko šel v hribe ali na kolo in bil veliko zunaj.

2. Letos ste prvo leto poučevali fiziko na naši šoli. Kakšna se vam zdi šola, učenci, sodelavci? Se na začetku znašli pri nas?

Šola se mi zdi odlična in tudi kolektiv je v redu, saj so večinoma mladi učitelji, s katerimi sem se dobro ujel, pa tudi z učenci se dobro razumem. Vedno ko prideš nekam na novo, še ne poznaš vseh in je malo težje. Ampak potem začneš spoznavati vse, najprej učence, nato še kolektiv in je vedno lažje. Mislim pa, da smo se vsi dobro ujeli in da ni bilo prevelikih težav pri tem.

3. Bi na šoli mogoče kaj spremenili?

O tem pa nisem razmišljal, ker se mi zdi tako čisto v redu.

4. Kakšen občutek ste imeli, ko ste prvič poučevali na naši šoli?

Imel sem malo treme, kar se mi zdi normalno, saj vas še nisem poznal, ampak sem se hitro navadil.

5. Zakaj ste se odločili ravno za poklic učitelja fizike? Ste to odločitev sprejeli zlahka ali ste se odločali med več poklici, ki bi jih želeli opravljati?

Ko sem šel na fakulteto, sem se najprej usmeril samo v fiziko, kasneje pa sem se odločil, da bom profesor fizike. Na faksu je več različnih smeri – prvi dvi leti imajo vsi približno enako, potem se pa usmerijo na astronomijo, meteorologijo, za profesorja ali v raziskovalno delo. Ko sem diplomiral, sem kar nekaj časa iskal zaposlitev prav na osnovni ali srednji šoli, ampak brez strokovnega izpita nisem dobil take službe. Potem so me zaposlili na Institutu »Jožef Stefan«, kjer sem delal v izobraževalnem centru za jedrsko tehnologijo. K nam so hodili učenci osmih in devetih razredov, da bi jim predstavili, kako deluje jedrska elektrarna, imeli smo delavnico o radioaktivnosti in jih peljali na raziskovalni reaktor TRIGA. Delali pa smo tudi za Mednarodno atomsko agencijo in imeli izobraževanja v Jedrski elektrarni Krško.

6. Če bi imeli za en dan/teden možnost zamenjati svoj poklic, za katerega bi se odločili? Zakaj?

Najbrž bi šel delat v jedrsko elektrarno, da vidim, kako je tam, ker sem v prejšnji službi jedrske energije posvetil veliko časa in me to zanima. To je bila moja želja od nekdaj.

7. Vemo, da se v službo vozite kar daleč. Vam to predstavlja oviro, ste se težko privadili na to?

Niti ne, ker sem se že v prejšnjo službo vozil kakšnih petdeset minut. Zdaj pa se vozim malo več kot eno uro, a imam samo polovični delovni čas, tako da pridem samo trikrat na teden, zato mi ni preporno.

8. Kateri je vaš sanjski avto?

(Smeh.) Trenutno vozim Forda, ki je star dvajset let, in moram reči, da nisem pretirano »mahnjen« na avte. Če bom kupil nov avto, bo najbrž malo večji, da bom lahko vanj dal več stvari, to bo verjetno karavan. Nimam pa neke najljubše znamke, pomembno je samo to, da lahko dam gor kolesa in vso prtljago za na morje.

9. Se vam zdi, da vam katera stvar vzame preveč časa? Za kaj bi si ga želeti imeti več?

Niti ne, saj si moraš vzeti čas za tisto, kar delaš. Bi pa rad imel več časa za rekreacijo, ampak kolikor ga imam, ga izkoristim.

10. Obstaja še kakšna stvar, ki bi si jo želeti naučiti? Kaj bi želeti obvladati?

Še kar precej stvari, na primer, rad bi se naučil igrati kitaro. Mislim, da moraš v to vložiti res veliko truda in časa ter precej vaditi. No, mogoče pa bo kdaj priložnost tudi za to.

11. Radi potujete? Kje je najbolj zanimiv kraj, ki ste ga obiskali?

Rad, sicer zadnje čase ne veliko. Ko sem bil študent, sem šel s svojo ženo z vlakom na Madžarsko, nekaj dni sva bila v Budimpešti in potem še nekaj dni pri Blatnem jezeru, pa tudi na Češkem, saj je Praga res lepa, tako da nisva bila vedno samo na morju. En teden sva bila v Belgiji, potem sem bil službeno tudi v Angliji, kjer smo bili v raziskovalnem reaktorju. Všeč mi je bilo to, da sva šla tja z vlakom in potem z lokalnim prometom naprej, brez rezervacij, da ni bilo vse planirano. Ampak zdaj, ko imava otroke, morava načrtovati vnaprej.

12. Bi želeti potovati še na kakšen poseben kraj?

Želel bi iti na svetovno prvenstvo v snookerju, to je vrsta biljarda. Zadnja leta je to tekmovanje odpadalo, a imam vseeno veliko željo to videti.

13. Kdo vas je najbolj navdušil s svojimi dosežki in zakaj?

Recimo Primož Roglič, ker mu je s trudom uspelo marsikaj, saj je prišel od smučarskega skakalca do profesionalnega kolesarja. Na splošno pa poskusim ceniti vse ljudi, ne glede na to, ali je na primer zidar ali kaj drugega. Mislim, da vsak posameznik nekaj ve, pri vsakem obstajajo stvari, ki mu gredo in se o tem poizkušaš z njim pogovarjati ter ga spoštuješ zaradi tega.

14. Katera navada vam gre pri ljudeh najbolj na živce?

Ne vem, mislim, da zamujanje. Ni mi ravno všeč, da se z nekom dogovoriš in te potem pusti čakati, ne da bi te obvestil.

15. Na katero skrivnost bi že leli imeti odgovor, če bi lahko izbrali samo eno?

Hm ... malo filozofsko vprašanje. Dobro bi bilo vedeti, zakaj svet funkcioniра tako, kot da. Verjetno je nekaj v ozadju, neke močnejše sile, ki »peljejo« svet. Če bi kaj takega izvedel, bi poizkusil to izpeljati bolj pravično, enakopravno.

16. Že večkrat ste nam povedali, da ste v najstniških letih trenirali košarko.

Še vedno gojite ljubezen do nje ali se zdaj ukvarjate s čim drugim?

Da, še vedno. Dokler ni bilo »korona krize«, smo se vsak petek dobili in igrali košarko, večinoma od konca septembra pa do konca aprila. Všeč pa so mi tudi drugi športi, rad igram odbojko, včasih pa sem igrал tudi nogomet. Bolj so mi všeč ekipni športi, saj imaš družbo in je bolj zanimivo.

17. Kateri so bili vaši najljubši predmeti v osnovni šoli? Katerih pa niste marali?

Všeč so mi bile fizika in matematika in zgodovina. Slovenščina pa mi nikoli ni bila ravno pisana na kožo.

18. Imate lepe spomine na osnovno šolo? Ste se dobro razumeli s sošolci in učitelji?

Da. Bil sem v manjši šoli, na kateri je bil samo en razred na generacijo. V razredu nas je bilo dvajset, zato smo se dobro razumeli.

19. Kaj vam v življenju prinaša zadovoljstvo?

Da imaš čim več časa za družino, prijatelje rekreacijo in da ta čas čim bolje izkoristiš. Skratka, da imaš čas za stvari, ki so ti res pomembne.

20. Bi nam za konec povedali, ali imate kakšen življenjski moto ali kakšno misel za učence?

Moj življenjski moto je, da se moraš za tiste stvari, ki se jih lotiš, čim bolj potruditi. In da več kot ima človek znanja, bolj mu to pride prav in se bolje znajde v življenju.

Ana Majerle, Eva Samarin Šterk, 9. c

4.4 Intervju s knjižničarjem Antonom Jakšo

»*Najboljša človekova lastnost je, da stoji za svojimi besedami, najslabša pa, da nima hrbtenice in se obrača po vetrju.*«

1. Na kratko se predstavite.

Moje ime je Anton Jakša, prihajam s Črešnjevca pri Semiču, star sem 33 let, po izobrazbi pa sem profesor latinskega in grškega jezika. V prostem času kmetujem.

2. Katera literarna zvrst je vaša najljubša?

To je odvisno od počutja. Včasih poezija, včasih romanopisje, včasih pa tudi pravljice. Ne morem se definirati.

3. Katero je vaše najljubše literarno delo?

Odiseja, ker se Odisej na svojem popotovanju spusti v globine svoje duše, da najde svoje pravo bistvo, katerega je morda zaradi vojne in dolge odsotnosti zgubil. Usojeno mu je bilo potovati, čeprav je globoko v sebi hotel biti doma, na svojem majhnem otoku. Četudi je bil zvit, ga je usoda pogosto preizkušala, da se je znašel v skušnjavah, vendar nikoli ni izgubil svojega primarnega fokusa. Pravica je na njegovi strani, saj ga preganja Pozejdon, čigar sina Polifema je Odisej povsem

upravičeno oslebil, saj je kršil pravila gostoljubnosti. In ker je zvest samemu sebi, na koncu dobi tisto, po čemer hrepeni.

4. Kdo je vaš najljubši avtor?

Všeč sta mi Emil Zola in Orlando Figes, moj najljubši pa je Aleksander Solženicin. Emil Zola ima odličen okus za karakterje in pa izredno berljiv stil. V romanu *Zemlja* opiše neko francosko vas, v kateri so navedeni malodane vsi karakterji, ki so značilni za kmečko okolje, npr. stara ženica brez potomcev, ki manipulira s svojimi potencialnimi dediči in je v splošnem enostavno zlobna in zagrenjena, kmečki pohlep po zemlji, mahinacije »bajtarjev«, da bi se dokopali do česa bolj oprijemljivega in si s tem zagotovili malenkost večjo predvidljivost svoje eksistence, izkoriščevalski veliki posestniki nasproti majhnim kmetom, erozija morale na eni strani ter opis delovnih in poštenih, ki pogosto potegnejo kratko, na drugi. V romanu *Poraz* opiše francoski poraz v francosko-pruski vojni 1870–71. Tu oriše vojaški značaj, ter propadajoč sistem, ki ni več zmožen ne lastne iniciative niti tudi ni sposoben preživeti, zato se sesuje sam vase. Iz frustracij in napuha te vojne se potem rodi 1. svetovna vojna. Roman *Denar* pa je odličen prikaz človeške naivnosti in pohlepa. Zola že takrat oriše vzrok vseh kriz, tako nepremičninskih kot tudi delniških balonov. Za razlago, zakaj pride do ekonomskih kriz, ni treba spraševati ekonomistov, samo ta roman si je treba prebrati. Vsekakor so zanimiva tudi njegova druga dela, ampak ta tri so se mi najbolj vtisnila v spomin. Figes je po drugi strani tako zanimiv avtor, da se njegove knjige berejo kot roman, čeprav opisujejo zgodovino Rusije od kronanja zadnjega carja do Stalinove smrti. Opiše slabih sto let ruske zgodovine in velikih sprememb, ki so zajele to državo in tudi ta narod. Odstre vse tančice, zakaj je prišlo do takih sprememb, ki so nehote vplivale tudi na naša življenja oz. na življenja naših staršev in starih staršev. Enostavno pove, kako malo je potrebno, da nastanejo velike tragedije. Solženicin pa to pove na podlagi lastnih izkušenj, ob katerih razmišlja, kako je mogoče, da posameznik, ki globoko v sebi ve, da dela nekaj narobe, da je »v službi zla«, sam sebe prepričuje o nasprotnem. Na nek način skuša pokazati, kako se človek vda v sistem, za katerega ve, vsaj globoko v sebi, da je fundamentalno slab, diaboličen, a se vseeno prepričuje da je dober, in ne samo to, pove tudi to, v kakšne absurdnosti je sistem pripeljal človeka.

5. Kaj je vaš najljubši citat?

Lepota bo rešila svet od Dostojevskega. To je citat iz romana *Idiot*. Ampak bolj kot roman sam mi je všeč, kako je ta citat jedro filma *Cloud Atlas* (Atlas oblakov), v

katerem so prikazani različni svetovi v različnih časovnih obdobjih in različne osebne zgodbe, ki pa so preko neke kozmične sile povezane med seboj, ta »kozmična sila« narekuje, da ima vsako dejanje, ki ga storimo, posledice, skupek tek posledic pa narekuje naša življenja, in da tisto, kar iščemo, iščemo skozi celotno naše »kozmično« življenje in da to zares najdemo le takrat, ko smo zvesti tisti globoki želji, ki kot iskra ali ogenj tli v nas, in če ji sledimo, smo na koncu kakor Odisej – točno tam, kjer hočemo biti.

6. Kateri filmi ali serije so vam najbolj všeč?

Atlas oblakov, filozofski film, ob katerem se človek zamisli o smiselnosti vseh dejanj v življenju, ali pa Gladiator, v katerem je spektakel prikazan tako, da ga lahko gledaš kot poezijo.

7. Kako to, da ste se odločili za študij latinščine in grščine? Kateri jezik vam je ljubši?

Zanimala me je zgodovina. Grščina je po svoje zanimiv jezik, ker ga ne moreš dobesedno prevajati, v njem so takšni abstraktni pojmi, ki jih ni mogoče prevesti. Ko ga malo bolj spoznaš, se zaveš, da moraš o njem razmišljati, da ga lahko razumeš. Ista beseda ali stavek v grščini nima iste moči kot v slovenščini. V grščini je v štiri vrstice dolgi povedi en glagol, okoli katerega se vse vrti. Latinščina je po svoje povezana z marsikatero etimološko besedo, še vedno pa je ohranila nekatere slovnične posebnosti. Če bi že mogel izbirati, bi rekel, da je stara grščina bolj zanimiva kot latinščina.

8. Kaj je bil vaš sanjski poklic ko ste bili majhni?

Arheolog, do tega seveda še vedno gojim strast.

9. Ali radi potujete? Kje do sedaj vam je bilo najlepše? Kam bi še radi šli?

Seveda. Povsod mi je bilo po svoje lepo, odvisno je bilo tudi od obdobja v življenju, v katerem sem bil. Lepo mi je tudi, če grem na sprehod po njivah, se usedem na kamen in razmišljam, pa v tem trenutku ujamem sončni zahod. Takrat imas občutek, da si ujel bistvo življenja, četudi na njivi za vasjo. Po drugi strani pa mi je bilo tudi fenomenalno dobro, ko smo se vozili po Grčiji in po Peloponezu, kjer sta samo dve cesti in ena gre direktno čez sredino, kjer je izjemno hribovito. Včasih se ti zdi, kot da si v Alpah, v bistvu pa vidiš, da je povsod okoli tebe morje. Fascinantno. Morda bi še enkrat rad prepotoval Grčijo.

10. Kakšno glasbo najraje poslušate?

Nimam najljubše zvrsti. Včasih rock, včasih narodnozabavno glasbo, odvisno od situacije. Ne poslušam pa teh modernih pesmi, te mi niso všeč.

11. Igrate kakšen instrument?

Ko sem bil mlajši, sem igrал harmoniko, na fakulteti pa sem igrал violino in klavir, ampak tega več ne bi znal.

12. Kakšna se vam zdi naša šola? Se na njej znajdete?

Zdi se mi fenomenalna, odlična, sanjska služba. Tukaj sem tehnično gledano šele drugi mesec, ne poznam še imen vseh sodelavcev in sodelavk, niti približno ne od učencev. To je proces, ki traja celo leto.

13. Kaj ste delali, preden ste prišli na našo šolo?

Česa nisem? To je zanimiva zgodba. Ko sem končal študij, sem šel iz študentskega doma direktno v vojsko. Prostovoljno sem se javil. Ko sem prišel domov, sem bil nekaj časa brezposeln. Moja prva služba je bila pomočnik monterja vodovodnih naprav. Prva zaposlitev na področju pedagoškega dela je bila na semiški šoli. Za tem sem bil poštar, zidar, prebiralec pomij na bioplarni, vzdrževalec, delal sem v Krki v sintezi, ki je najbolj strupen obrat, nato sem bil hišnik v krajinskem parku Kolpa, nato sem šel ponovno v vojsko. Sem vojaški rezervist, imamo možnost delati sedem mescev na leto, če se za to odločimo, drugače pa en mesec. Po vojski sem po naključju dobil službo tu, na pri vas. Naštrel sem kar nekaj služb in verjetno se bodo še katere zvrstile, tega ne moreš vedeti, poanta pa je, da ohraniš pozitivno energijo v vsem tem. Tudi ko ti je v življenju težko, ni nujno, da bo vedno trajalo, potrebna je odprtost duha. Moraš vedeti, da je od tebe odvisno, ali boš ostal v tistem jarku ali pa šel dalje. Tega se moraš osvoboditi v glavi in v duhu. Čeprav se mi je takrat kak dan zdelo, da je to najhujše na svetu in da sem en kup življenja vrgel v nič, kar se tiče službe, sedaj, ko gledam nazaj, vidim, da je bila to zelo dobra izkušnja. Pozitivno grem naprej.

14. Če bi bili lahko za en dan kdorkoli ali karkoli, kaj bi bili?

Kaj pa vem. Mislim, da sem z razlogom jaz, nimam potrebe po tem, da bi bil kdo drug.

15. Na katero skrivnost bi žeeli imeti odgovor?

Kdo smo in kam gremo.

16. Kaj je za vas najboljša in kaj najslabša lastnost pri človeku?

Najboljša je, da stoji za svojimi besedami, najslabša pa, da nima hrbtenice in se obrača po vetru.

17. Če bi lahko imeli katerokoli nadnaravno moč, katero bi imeli?

To je lahko blagoslov ali pa prekletstvo. Ne vem, to s sabo prinaša ogromno odgovornost in kot v zgodbah je bilo nekomu, ki je neko nadnaravno moč dobil, to zanj dobro, hkrati pa tudi njegov padec. Moraš biti pripravljen, da prenašaš to veliko stvar.

18. Če bi lahko spremenili nekaj na svetu, kaj bi to bilo?

Vse je točno tako, kot mora biti, vse je na svojem mestu. Tudi če se nam zdi, da nam je trenutno slabo, je nekaj krivo za to, da si se tam znašel, da te je tista točka tam pripeljala na drugo točko in na tretjo in šele, ko si na deseti točki, pogledaš svojo pot nazaj in si rečeš, da je točno tako moralno biti. Vsak pa ima svoj notranji glas, ki ga vodi dalje, vsi imamo neko svojo usodo.

Ana Majerle, Eva Samarin Šterk, 9. c

4.5 Intervju s šolskim psihologom Zdravkom Kuničem

*»Treba se je boriti, treba pa je tudi odpuščati,
pogledati na problem s perspektive drugega.«*

1. Ali lahko poveste kaj o sebi?

Sem najstarejši na šoli, zdaj imam 63 let, vsi moji vrstniki so šli že v pokoj, imam dvoje otrok, ženo, otroci so šli po svoje, vnukov pa še nimam, moram delati še dve leti in od nekdaj me je zanimalo kar precej stvari.

2. Kakšni so vaši hobiji?

Veliko jih imam. Sami veste, da imam planinski krožek, rad imam naravo, glasbo, tudi delam veliko, tako da imam dosti okupacij.

3. Ali delate še kje?

Včasih sem delal v glasbeni šoli, zdaj pa sem samo rezerva, drugače pa delam tudi pri zidanici, tako da mi ni dolgčas.

4. Bi nam opisali svojo najzanimivejšo življenjsko izkušnjo?

Teh je pa veliko. Kot mladi smo delali neumnosti, v službi je tudi precej zanimivega, vendar poklicna molčečnost veleva, da ne smeš govoriti kakšnih takih stvari, s katerimi bi koga prizadel.

5. Kateri tri predmeti so vam bili v šoli najljubši in kateri vam ni bil niti malo všeč?

Meni se je zdelo vse zanimivo, od tehnike do fizike, drugače pa mi ni bilo všeč, ko smo imeli politične predmete, na primer predmet družbeno-moralna vzgoja. Ta mi ni bil zanimiv, pa tudi predvojaška vzgoja na fakulteti ne.

6. Zakaj ste se odločili za poklic psihologa?

Zanimala me je človekova narava, sem pa kolebal med tehniko in psihologijo. Potem pa je prevladala psihologija, ki sem jo kombiniral še z glasbo.

7. Kaj vam je najbolj všeč v tej službi?

Da veliko novega izveš, da je človek neznanka, da nisi nikdar prepričan v eno resnico, da se je težko opredeliti, ko imaš ponujenih več rešitev. Pri vsakem sporu je več strank, težko se je opredeliti za eno resnico.

8. Se je kaj spremenilo od začetkov vašega delovanja na šoli ali je vse ostalo isto?

Včasih je bilo več kraj, več kajenja, bolj revno se je živilo, bolj smo preganjali alkohol in kajenje, česar je zdaj manj, morda je zdaj več nekih nekemičnih odvisnosti, na primer od računalnika, medijev, več je motenj hranjena, več samopoškodovanja, tega včasih ni bilo.

9. Ali boste imeli lepe spomine na našo šolo, ko boste odšli?

Seveda. Človek je tako nezadovoljno bitje. Tisto, kar delamo, nam je zoprno, tisto česar nimamo, pa si želimo.

10. Kaj boste počeli, ko se boste upokojili?

Ne bo mi dolgčas, imam veliko neprebranih knjig, nepreigranih skladb, ročnega dela iz lesa, mogoče kaj iz kamna, tako da mi ne bo dolgčas.

11. Znani ste tudi kot dober priovedovalec šal. Imate kakšno na zalogi?

Šala včasih pokaže resnico, tu pa je ena. Mama reče sinu: »Ti si odvisen, ti boš moral iti k terapeutu! A ti sploh veš, kaj je terapeut?« Sin pa odgovori: »Vem! Terapeut je tisoč gigapevtov!«

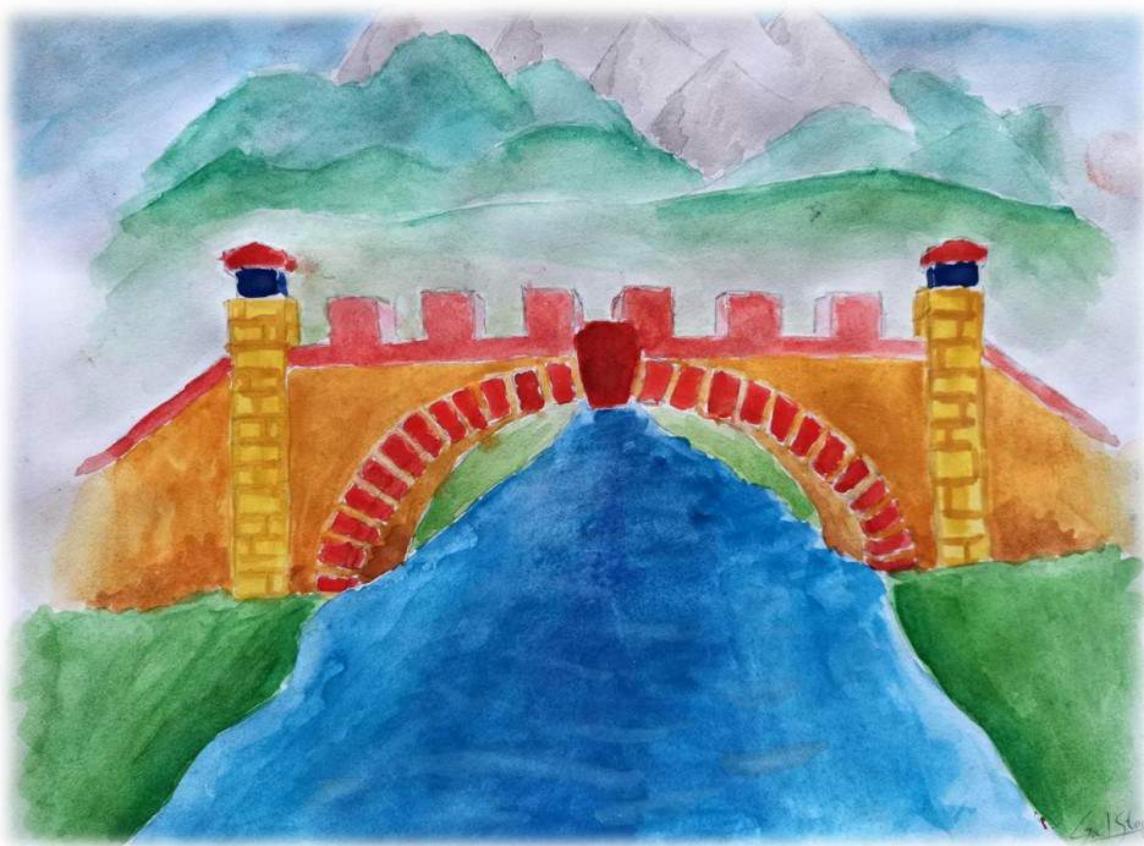
12. Ste kot otrok kaj ušpičili?

Ojoj! Ja tega je bilo pa veliko. Pri naši hiši je bilo dosti otrok, kar šest. Spomnjam se, da smo enkrat sestri v škorenj skrili živo miš in jo je potem požgečkala po podplatu. Takih neumnosti je bilo še ogromno.

13. Imate kakšen moder nasvet za otroke ali pa kakšno misel?

Treba se je boriti, treba pa je tudi odpuščati, pogledati na problem s perspektive drugega. Pomembno je, da človek ne izgubi volje, kadar ima probleme, da gradimo mostove ne pa zidove in da poskušamo biti prijazni.

Franc Absec, 8. c

Gal Stopar, 9. razred

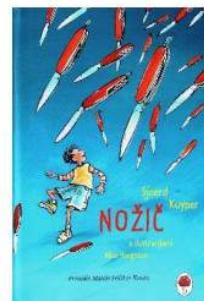
5 Jurijev knjižni kotiček

Letos bodo v knjižnem kotičku predstavljena dela, ki so si prislužila zlato hruško. To je znak kakovostih mladinskih knjig, ki ga podeljuje Mestna knjižnica Ljubljana.

Sjoerd Kuyper: *Nožič*

Nožič, mladinski roman, je ganljiva pripoved o prijateljstvu in o negotovostih otroka, ki se s svojimi težavami in skrivnostmi ne more zateči po pomoč k odraslim. Toda otroška iznajdljivost ne pozna meja, s pogumom, optimizmom in dobro mero humorja pa se v življenju doseže marsikaj.

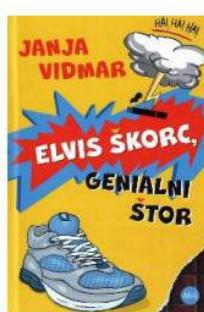
Jack Chang: *Vesolje, me slišiš?*

Enajstletni Aleks Petroski je poseben fant. Obožuje vesolje, rakete, mamo, brata in kužka Carla Sagana. Brez vednosti domačih se z njim odpravi na tvegano pot iz domačega Kolorada v Novo Mehiko na Šov amaterskih raketnih modelarjev. S sabo ima zlati iPod, na katerem zbira posnetke za na milijone svetlobnih let oddaljena inteligentna bitja, ki ga bodo nekoč našla in lahko spoznala, kakšna je bila Zemlja. A vse ne gre po načrtih. Čeprav po poti spozna mnogo prijaznih in skrbnih ljudi, ga ti ne morejo obvarovati pred uničujočimi skrivnostmi, ki se druga za drugo razkrivajo pred njim.

Janja Vidmar: *Elvis Škorc, genialni štor*

Elvis nima sreče. Oče je najraje na fitnesu, mama v sitni fazi, babica pa na rollerjih. Mlajši sestri Eli iz žepov padajo hrošči in pajki. Soseda je tako huda, da bi spravila pokonci še ležečega policaja. Elvis je genij, izumitelj, bejbisiter in laver, ki pri puncah nima šans, njegovi izumi so neuporabni, malčki pa morajo v njegovem varstvu paziti sami nase. Ampak ima pa super zbirkino stripov in prijatelja, s katerim je fino molčati. Zaplete se, ko mama najavi novico, ki njegovo življenje postavi na glavo.

6 Jurijev filmski kotiček

Scoob!

Prva celovečerna animirana pustolovščina za kino platna Scooby-Doo! Je zgoba o izvoru prijateljstva med Scoobyjem in največjimi junaki skrivnostnih ugank, ki jih vsi poznamo. Film

nam bo razkril, kako sta se prvič srečala Scooby-Doo in Shaggy, kako sta spoznala Freda, Velmo in Daphne in kako so ustvarili slavni Klub skrivnosti. Zdaj, po stotih rešenih primerih in ugankah pa bodo Scooby in družina morali razrešiti največjo skrivnost do sedaj, med tem pa bodo tudi ugotovili, da Scooby nosi skrivno zapuščino in da ga pričakuje epska usoda, kakršne si nihče od njih ni predstavljal.

Spuži Kvadratnik 3: Spužva na begu

Potem ko priljubljeni ljubljenček Spužija Kvadratnika polž Muri (Gary) izgine, se Spuži Kvadratnik in njegov najboljši prijatelj Patrik Zvezda odpravita na epsko pustolovščino v mesto Atlantic City iskat polža in ga pripeljati varno domov. Med reševalno misijo pa se bosta soočala tako z radostmi kot nevarnostmi, ki jima takšna pot prinaša, in najboljši prijatelji bodo morali dokazati, da ni nič močnejšega od pravega prijateljstva.

Ježek Sonic

Ježek po imenu Sonic je izjemno hiter, je modre barve, ni z našega planeta, a ima človeške lastnosti. Rodil se je z izjemno sposobnostjo, da je hitrejši od zvoka, zato tudi ima takšno ime. Poleg vsega pa ima še zelo hitre refleks, lahko se spremeni v žogo in tako napade sovražnika. Med pustolovščinami na Zemlji se spoprijatelji s policistom Tomom Wachowskim iz majhnega mesta in skupaj se podata v boj proti zlobnemu dr. Robotniku, ki skuša ježka Sonica ugrabiti in prevzeti njegove supermoči, da bi zavladal svetu.

Košarkar naj bo 2

Minili sta dve leti odkar smo junake knjižne uspešnice Primoža Suhodolčana Košarkar naj bo spoznali na filmskih platnih. V tem času je Ranta zagotovo še malo zrasel, v marsičem pa je ostal tak, kot ga poznamo iz prvega dela uspešnice – zagrizen košarkar, zvest prijatelj zabavnemu Smodlaku in privlačen fant, ki mu je uspelo osvojiti srce najlepše punce na šoli. Film je prejel tri zlate role za preseženih 75.000 obiskovalcev.

Ptice roparice (in fantastična osamosvojitev Harley Quinn)

Zgodba se odvija okoli skupine superjunakinj in negativk DC vesolja glavna zvezda pa je Margot Robbie kot slavna Harley Quinn, ki smo jo že videli v filmu Odred odpisanih (Suicide Squad). Po razhodu z Jokerjem Harley Quinn združi junakinje Black Canary Huntress in Renee Montoyo da bi skupaj rešile mlado dekle pred zlobnim vladarjem kriminala.

Podli fantje za vedno

Podla fanta sta zdaj nekoliko starejša, ampak nič manj nora in neizprosna. Potem ko Marcus dolgoletnemu kolegu Miku zaupa, da se bo kmalu upokojil, češ da je že skrajni čas, ga skuša Mike prepričati v še zadnjo noro misijo. Dvojica se tako še zadnjič poda na vratolomno odpravo proti zločinu, polno spletka, prevar in odbitega humorja. Saj sta navsezadnje podla fanta za vedno.

Nejc Brodarič in Brin Jugovič, 8. b

7 Jurijev športni kotiček

Destiny's Child

Februarja 2020 je občina Črnomelj plesni skupini iz Črnomlja Destiny's Child podelila priznanje športni kolektiv leta občine Črnomelj za leto 2019. V njej od skupno šestih plesalcev pleše kar pet naših učencev, in sicer **Brin Jugovič, Žan Majerle, Živa Barič, Nuša Vukčevič, Lana Bukovec, Manca Kapele iz 8. razreda** in Zoja Džemič iz Semiča, njihov trener pa je Simon Cerjak iz Plesnega studia Novo mesto. Kot skupina delujejo že 4. leto. Treninge imajo v Črnomlju ali Novem mestu 3-krat ali 4-krat na teden. Vsako leto se udeležujejo tekmovanj. So aktualni državni prvaki, njihov najboljši dosežek pa je 6. mesto na svetovnem prvenstvu leta 2017 na Danskem.

Josip Iličić

Josip Iličić je slovenski nogometaš, rojen 29. januarja 1988 v Prijedorju v tedanji Jugoslaviji. Visok je 190 cm je vezni napadalni igralec, ki igra za Atlanto.

Nogomet je igral že kot majhen deček. V svoji karieri je v slovenski nogometni ligi igral za Bonifiko Izola, Interblock in Maribor. Nato pa je svojo pot nadaljeval v Italiji pri Palermu, Fiorentini, sedaj pa igra pri Atlanti. Letošnje leto je dosegel svoj prvi gol v ligi prvakov na tekmi proti Valenciji. Na povratni tekmi je dosegel kar štiri gole, kar je v izločilnih bojih uspelo le trem nogometašem. Za slovensko reprezentanco je odigral 65 tekem in dosegel devet golov.

Janja Garnbret

Janja Garnbret se je rodila 12. marca 1999 v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Septembra 2016 je osvojila naslov naslov svetovne prvakinje v težavnostnem plezanju na prvenstvu v Parizu. Oktobra 2016 si je s četrtou zmago sezone svetovnega pokala v težavnostnem plezanju v Šjamenu na Kitajskem zagotovila zmago v skupnem seštevku. Avgusta 2017 pa je na evropskem prvenstvu v balvanskem plezanju v Münchnu postala evropska podprvakinja skupno in evropska prvakinja v kombinaciji. Na svetovnem prvenstvu v težavnostnem plezanju leta 2019 na Japonskem je **kot prva plezalka osvojila tri naslove prvakinje**, v balvanskem in težavnostnem plezanju ter kombinaciji.

Kobe Bryant

Kobe Bryant je bil ameriški košarkar, rojen 23. 8. 1978 v Pensilvaniji. Umrl je 26. 1. 2020 v helikopterski nesreči. Igral je na poziciji branilca v košarkarski ligi NBA. Celotno kariero je igral za LA Lakers, s katerimi je 5-krat postal prvak NBA. Z ameriško reprezentanco je dvakrat postal olimpijski prvak.

Na igrišču so ga pogosto označili za velikega egoista, a kljub temu velja za enega najboljših igralcev. Visok je bil 198 cm. Njegov talent je opazil in razvil njegov trener Jerry West, ki je ugotovil, da se odlično ujema s Shaquillom Onealom. Skupno je odigral 1346 tekem in dosegel 33.643 točk ter bil 18-krat povabljen na tekmo vseh zvezd. Imel tudi hčerko Gianno, ki je pod vzdevkom Gigi pri 13 letih odlično igrala košarko a je tudi ona umrla z očetom.

Luka Šimec, 8. b

8 Jurijev modni kotiček

TORBICE

Prava paša za oči so modne smernice **torbic**, ki bodo navdušile še tako zahtevne fashionistke. Na področju barv ima svoj moment **oranžna**. Tako za njo so ostale živahne barve, kot so na primer rdeča, rožnata, rumena, modra in zelena. Če imate radi potiske, je **vzorček rožic** pravi spomladanski hit tudi na torbicah. Tovrstten model pride do izraza na različnih opravah, še posebej, če je ta enobarvna. Trendi pa napovedujejo nadaljevanja **mikro** trenda, torej izredno majhnih torbic. Te so modne navdušenke navduševale že lani, letos pa so še bolj zaželene.

KVAČKANI KOSI

Kvačkani kosi so nas navduševali že prejšnjo pomlad in poletje, trend pa se nadaljuje tudi v toplo sezono. Videli smo jih tudi na modnih brveh vseh večjih oblikovalcev.

OHЛАPNE OBLEKE

Udobje se lahko nadaljuje tudi v naslednjih krojih oblek, v katerih lahko preživite sproščene trenutke to poletje. Tovrstni krov imenujemo *smock obleka*, ki jo lahko zasledimo tudi v vseh spletnih trgovinah. Najdemo jo v mnogih različicah, od krajših krovov do maxi dolžin. V tem primeru ne poznamo barvnih pravil, saj je modna celotna mavrica odtenkov, od pastelov, nevralnih barv, pa tudi potiski ne smejo manjkati. Smock obleke so igrive in sproščene, lahko jih kombinirate za različne priložnosti na sto in en način.

BERMUDA HLAČE

Bermuda hlače bodo nadomestile lanski trend kolesarskih hlač. Oblikovalci so jih umestili med »nove klasike«, in sicer tako, da so jih predstavili kot del hlačnega kostima. Lahko pa jih nosimo kot del vsakdanjega izgleda.

OBUTEV

Letos bodo pri obutvi zaživeli čevlji s platformo, ki nam dodajo tistih nekaj manjkajočih centimetrov. Trend so postali tudi sandali in gladiotorke na vezalke. Seveda pa bomo še vedno nosile superge, ki jih lahko kombiniramo z vsem.

MASKE

Maske so v zadnjih mesecih ena najpomembnejših zaščitnih sredstev. Modni oblikovalci pa so to izkoristili in jih spremenili v trend, ki se je hitro prijel, znane znamke pa so jih začele izdelovati kot del njihovih modnih kolekcij. Maske so dobivale različne vzorce in oblike, ki jih je veliko ljudi začelo kombinirati z svojimi oblekami.

Živa Barič 8. a, Sara Bahor 8. c

9 Jurijeve ankete

Učenci novinarskega krožka smo na šoli izvedli ankete o najbolj priljubljenih slovenskih in tujih pesmih ter youtuberjih. Spodaj sta predstavljene lestvici, ki ste jih učenci oblikovali svojimi glasovi.

9.1 Lestvica slovenskih youtuberjev

Kot najbolj priljubljenega slovenskega youtuberja ste izbrali našega učenca Jana.

1. **JBeast069**
2. Nik Vuga
3. SlovenskoBudalol
4. Alenka Trogrlič
5. ScorpLZ
6. Marko Žerjal
7. Lepa Afna
8. Smidi Plays
9. Pero Martič
10. Jure Tršan Blond
11. Drake – Toosie Slide

JBeast069

9.2 Lestvica tujih youtuberjev

1. **PewDiePie**
2. James Charles
3. Mr. Beast
4. Dude Perfect
5. Emma Chamberlain
6. Logan Paul
7. TheOdd1sOut
8. David Dobrik
9. Shane Dawson
10. Funk Bros

PewDiePie

9.3 Lestvica slovenskih pesmi

1. BQL – Na frišno
2. Isaac Palma in Nika Zorjan – Ola ola
3. Polkaholiki – Sobica
4. Ana Soklič – Voda
5. Natalija Verboten – V srce

BQL – Na frišno

Dolgo bil sem sam,
Zlomljen priznam, priznam.
Nič ne boli tako kot srce prevarano.
Zdaj je drugače, ljubezen igra,
kot dobra vila, si me začarala.
*Na frišno zaljubljen, ne vidim sem slep,
in svet bo prepričan, najlepši si cvet.*
*Na frišno zaljubljen od tebe zadet,
po oblakih spet hodim in gledam dol,
dol, dol ...*

9.4 Lestvica tujih pesmi

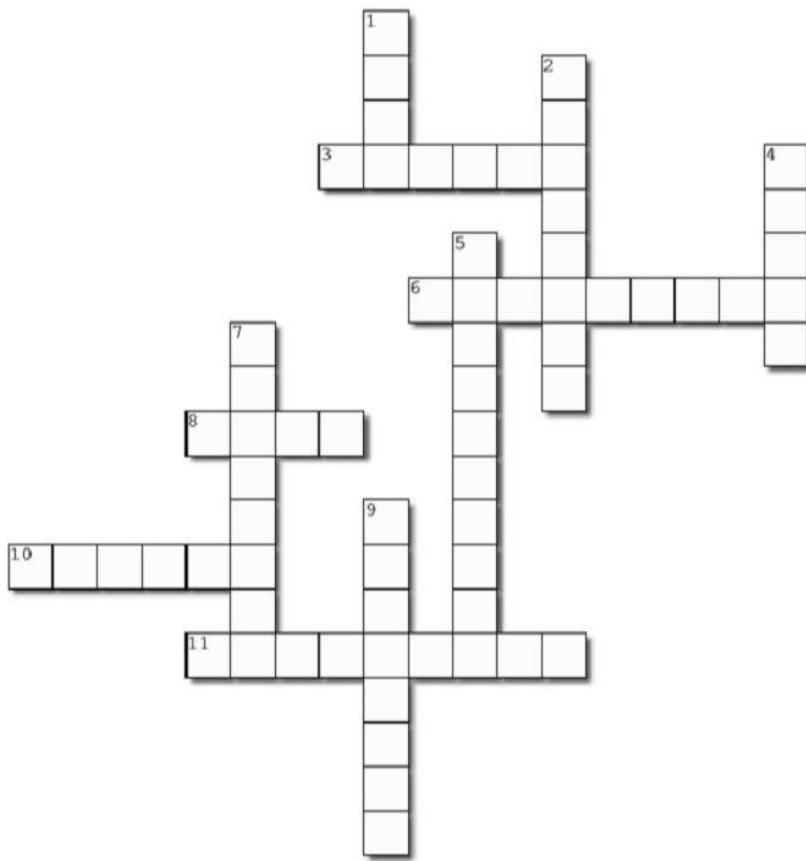
1. 6ix9ine – Gooba
2. Megan Thee Stallion – Savage
3. Justin Bieber – Yummy
4. DripReport – Skechers
5. Migos – Taco Tuesday
6. Lil Mosey – Blueberry Faygo
7. Doja Cat – Say So
8. Drake – Toosie Slide

6ix9ine

10 Jurijev razvedrilni kotiček

10.1 Križanka

Vodoravno:

3. Velik problem prebivalstva v zelo revnih državah.
6. Ponovna uporaba odpadkov.
8. Dolgotrajno pomankanje vode v neki pokrajini.
10. Velik onesnaževalec v mestih.
11. Obletnica svetovnega dneva Zemlje, ki jo obeležujemo letos.

Navpično:

1. Vsako živo bitje na zemlji jo potrebuje.
2. Umetni material, ki zelo onesnažuje Zemljo.
4. Katastrofa, ki je pred časom prizadele Avstralijo in ogrožala koale.
5. Pojav, ko se viša temperatura ozračja na Zemlji.
7. Pojav, ki se lahko zgodi vrstam organizmov, ki so ogrožene.
9. Izginjajo zaradi vedno višjih temperatur hladnih območij Zemlje.

Nejc Kapele, 7. a

10.2 Horoskop

VODNAR (20. 1.–18. 2.): To poletje izkoristite za počitek, saj ste letos pri izobraževanju na daljavo dali vse od sebe. Ne skrbite, vaš trud bo poplačan, v tem času se bodo uresničile mnoge vaše želje. Vaša kreativnost bo tekla v potokih, a če jo boste ignorirali, vas bo poplavila.

RIBI (19. 2.–20. 3.): Odločite se, kaj bi radi, saj bodo priložnosti za početje vam ljubih reči kar deževale z neba. Brez slabe vesti lahko zaplavate v vodah tega dežja, saj vam malo več veselja ne bo škodilo. Vendar ne pozabite na svojo družino, saj se vaša zamisel počitnic lahko hitro spreobrne.

OVEN (21. 3.–20. 4.): To poletje vam bo zelo naklonjeno. Vaša odločnost in tekmovalnost vam bosta zelo dobro koristili, saj se boste morali soočiti s svojo največjo konkurenco. Vendar če vam zmaga ne bo naklonjena, ne bodite preveč razočarani nad seboj. Čim več časa preživite z domačimi živalmi, da vas pomirijo.

BIK (21. 4.–20. 5.): To poletje dajte svojo trmo na stran, saj vam ne bo prav nič koristila. Pazite, da ne pridete v konflikte z nekaterimi ostalimi znamenji. Če boste dovolj potrpežljivi, vam bo vaša simpatija še posebej naklonjena.

DVOJČEK (21. 5.–21. 6.): Čas je, da se to poletje odločite, kaj vam je resnično pomembno, saj se boste takoj jeseni morali odločiti nekaj zelo pomembnega. Spočijte nemir, ki tiči globoko v vas. Če ste med izobraževanjem na daljavo delali bolj površno, si uredite zvezke še do konca leta.

RAK (22. 6.–22. 7.): S svojimi ogromnimi kleščami izkoristite vsako priložnost za zabavo, saj jeseni ne bo toliko časa za take reči. To polletje ste bili zelo pridni, zato se ne bojte postati malo bolj nagajivi. Vendar pazite, da ne boste preveč problematični, da ne bodo vašim bližnjim posivelji lasje.

LEV (23. 7.–22. 8.): Kljub temu da mislite, da se svet vrti okoli vas, ne pozabite na svoje bližnje, saj vas lahko zapustijo hitro kot orkan. Bodite še posebej pozorni na svojo simpatijo, saj se planeti to poletje vrtijo v smeri ljubezni.

DEVICA (23. 8.–22. 9.): Letos ste se dobro odločili, na katera pota boste zavili, in to vam bo poleti zelo koristilo, saj boste lahko zelo sproščeni in brezskrbni. Ostala znamenja bodo lahko zaradi tega malo ljubosumna.

TEHTNICA (23. 9.–22. 10.): Ugotovili boste, da je prekomerno pretehtavanje lahko usodno, zato ne dovolite, da zaradi tega izgubite nove priložnosti, ki vas bodo v

tem poletju kar zasule. A vendar se jim ne smete preveč podrediti. Lahko si vzamete nekaj dni samo zase, to vam bo zelo koristilo.

ŠKORPIJON (23. 10.–21. 11.): Poletne počitnice vam bodo zelo koristile, saj boste v brezskrbnosti tega poletja lahko pozabili na vse, kar vas teži. Sprostitev ob reki ali na morju vam bo dobro dela in odplaknila vse vaše težave.

STRELEC (22. 11.–20. 12.): V tem času boste večinoma ciljali v pravo smer, le da vas že samo en napačen strel lahko spravi v slabo voljo, zato ne streljate v prazno in raje pretehtajte vsako svojo odločitev.

KOZOROG (21. 12.–19. 1.): Svojo napadalnost dajte na stran, saj vas bo vihar pozitivne energije popeljal nad nebo, zato se boste počutili popolnoma brezskrbno, vendar še preden se sprostite, naredite še vse potrebno za šolo, saj vam pretirana razpuščenost naslednje šolsko leto ne bo koristila.

Nejc Brodarič, 8. b in Zara Kavčič, 8. c

10.3 Ali veš, da ...

- bolj kot smo srečni, manj spanja potrebujemo,
- ko opraviš nekaj, ki v tebi vzbuja strah, boš veliko srečnejši,
- kri predstavlja približno 8 % vaše celotne telesne teže,
- imaš dve ledvici, vendar je za življenje potrebna le ena,
- na genetski ravni so vsa človeška bitja več kot 99 % enaka,
- sanjamo vsak dan, običajne sanje pa trajajo približno 20 minut,
- vsak dan vdihnemo približno 25.000-krat,
- je človek brez spanja zdržal največ 10 dni,
- je nemogoče kihniti z odprtimi očmi?

Valentina Vrtar, 8. b

10.4 Pobarvanka

6 – modra, 7 – črna, 8 – vijolična, 9 – rumena

10.4 Šale

Kašelj

Kaj potuje s hitrostjo 150 km/h in pred njim bežijo vsi ljudje? Kašelj.

Ulična hrana

Ste že kdaj probal kitajsko ulično hrano? Za umret dobra.

Nova verzija

Kitajci pravijo, da še malo potrpimo z virusom Covid-19, saj v septembru prihaja nova verzija Covid-20 in Covid-20 Pro.

Brin Jugovič, 8. b

11 Jurij v družbi tekmovalcev

11.1 Tekmovanja in natečaji v šolskem letu 2019/2020

ZGODOVINA (državno tekmovanje se ni izvedlo)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Tomaž Grdešič	9.	bronasto priznanje: Gal Stopar, Anja Grahek, Špela Rom, Karlina Štrucelj, Žana Jakša, Leon Črnič, Nadja Judnič srebrno priznanje: Gal Stopar, Anja Grahek, Špela Rom, Karlina Štrucelj
	8.	bronasto priznanje: Luka Šimec

GEOGRAFIJA

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Helena Željko	9.	bronasto priznanje: Gal Stopar, Špela Rom, Anja Grahek, Janez Brodarič srebrno priznanje: Špela Rom, Gal Stopar – uvrstitev na državno tekmovanje, ki je odpadlo
	8.	bronasto priznanje: Jan Brodarič, Zara Kavčič, Nejc Brodarič, Maja Sedlar, Luka Šimec srebrno priznanje: Zara Kavčič
	7.	bronasto priznanje: Eva Štukelj, Nejc Kapele, Neja Žabčič Grabrijan, Maša Hutar srebrno priznanje: Eva Štukelj, Nejc Kapele
	6.	bronasto priznanje: Jan Vrtin, Urška Blažič, Pia Stopar

FIZIKA – tekmovanje za Stefanovo priznanje (izvedlo se je samo šolsko tekmovanje, področno in državno tekmovanje sta odpadli)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Jure Hribar	9.	bronasto priznanje: Gal Stopar, Anja Grahek
	8.	bronasto priznanje: Živa Barič, Maj Adlešič, Anja Rožič

Gal Špec, 6. r.

SLOVENŠČINA (tekmovanje za Cankarjevo priznanje)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Maja Kunič	9.	bronasto priznanje: Asia Prijanovič, Eva Samarin Šterk, Špela Rom
	8.	bronasto priznanje: Anja Rožič, Zara Kavčič, Živa Barič srebrno priznanje: Anja Rožič, Zara Kavčič zlato priznanje: Zara Kavčič
Katja Peganc	7.	bronasto priznanje: Sara Majerle
	6.	bronasto priznanje: Špela Brinc, Jerca Tessari
Marjetka Žunič	5.	bronasto priznanje: Tamara Miketič, Katja Adlešič, Daša Jelenič, Zara Štefanič
Jana Štajdohar	5g.	bronasto priznanje: Anja Šimec
Dragica Jankovič	4.	bronasto priznanje: Lina Jerman, Zala Kapele

MATEMATIKA (tekmovanje za Vegovo priznanje)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI (bronasta priznanja)
Barbara Hlebec	1.	Dora Brajkovič, Elma Veladžić
Nataša Šuštarič Bradač	1.	Peter Gregorič, Jakob Absec, Jaka Ljubenko
Katarina Simčič	1a.	Jana Peteh, Eva Metež, Jakob Dražumerič, Marko Grašak
Veronika Vrbanac	1g.	Mark Brinc, Ana Štrucelj, Rok Brodarič
Zdenka Konda	2.	Nina Jerele, Tian Čurk,
Marinka Plavec	2.	Rok Banovec, Maj Vraničar, Filip Hlebec, Nina Jakofčič, Gal Mišica, Tija Mlečnik
Darinka Radovič	2.	Lovro Stepan, Nina Banovec
Tadeja Kuzma	2a.	Sara Ferkula, Lea Cvitkovič, Samantha Jakobčič
Ana Gorše	3.	Mark Jurij Črnič, Mark Bradač, Toni Klepec, Bor Bunjevac
Irena Stopar Kovaljev	3.	Lara Pezdirc, Stella Brčina,
Nataša Tina Prijanovič	3.	Tjaša Starešinič, Rok Vrtin

LOGIKA – MATEMČEK (izvedlo se je samo šolsko tekmovanje)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI (bronasta priznanja)
Veronika Vrbanac	9.	Anja Grahek, Špela Rom, Karlina Štrucelj
	8.	Anja Rožič, Živa Barič, Nina Popit, Valentina Vrtar
	7.	Nejc Kapele, Domen Čurk, Maruša Kapele, Swen Horn, Rok Bahor
	6.	Gal Špec, Špela Brinc, Nik Lilek, Jerca Tessari, Jan Vrtin, Urška Blažič
Marjetka Žunič	5.	Iva Kapele, Zara Kavčič, Tamara Miketič, Lev Kavčič, Martin Papež, Ester Horn
Franci Mravinec	4.	Matic Starc
Nataša Tina Prijanovič	3.	Lara Pezdirc, Toni Klepec, Tjaša Starešinič, Mark Bradač, Max Vučić, Rok Vrtin, Bor Bunjevac, Rok Pezdirc, Nina Grobovšek
Tadeja Kuzma	3.	Lan Bunjevac

Jana Štajdohar	3.	Niko Štrucelj
Nataša Tina Prijanovič	2.	Oskar Korošec, Žiga Ljubenko, Gal Mišica, Tian Čurk, Maj Vraničar, Erik Vrščaj, Nika Jakofčič, Filip Hlebec, Tisa Mikložič, Lina Starešinič Muller, Rok Luič, Melisa Sulejmanoska
Tadeja Kuzma	2.	Rebeka Kozan, Klara Vardjan, Tija Mlečnik, Sara Ferkula, Samantha Jakobčič, Erik Milič, Tisa Mikložič
Ana Gorše	1.	Timon Klobučar, Rok Skukan, Ana Pezdirc, Tian Bradač, Ema Stegne, Dora Brajkovič, Jošt Klepec, Benjamin Schweiger, Peter Gregorič, Adam Stopar, Jaka Ljubenko, Kim Vrščaj, Martin Špec, Dino Mržljak, Alexander Gašperič Radovanović
Tadeja Kuzma	1.	Jana Peteh, Nina Veselič, Marko Grašak
Jana Štajdohar	1.	Rok Brodarič, Mark Brinc

LOGIKA – MATEMČEK - državno

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Veronika Vrbanac	9.	srebrno priznanje: Špela Rom, Anja Grahek
	7.	srebrno priznanje: Nejc Kapele
	6.	zlato priznanje: Špela Brinc
		srebrno priznanje: Gal Špec
Marjetka Žunič	5.	zlato priznanje: Iva Kapele
Nataša Tina Prijanovič	3.	zlato priznanje: Lara Pezdirc
		srebrno priznanje: Toni Klepec
	2.	srebrno priznanje: Oskar Korošec
Ana Gorše	1.	srebrno priznanje: Timon Klobučar, Dora Brajkovič, Ana Pezdirc, Tian Bradač, Rok Skukan
Tadeja Kuzma	1.	srebrno priznanje: Jana Peteh

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA (šolsko tekmovanje)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Sonja Jerman	9.	Špela Rom

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Katarina Pavlakovič	9.	bronasto priznanje: Gal stopar
	8.	bronasto priznanje: Zara Kavčič, Živa Barič, Anja Rožič srebrno priznanje: Živa Barič
	7.	bronasto priznanje: Nejc Kapele, Domen Čurk srebrno priznanje: Nejc Kapele
	6.	bronasto priznanje: Špela Brinc, Gal Špec zlato priznanje: Špela Brinc – 2. nagrada!, Gal Špec
Marjetka Žunič	5.	bronasto priznanje: Iva Kapele, Zara Štefanič, Tamara Miketič, Daša Jelenič, Martin Papež, Lev Kavčič
Tadeja Kuzma	4.	bronasto priznanje: Samo Kozan
Tadeja Kuzma Nataša Tina Prijanovič Ana Gorše Irena Stopar Kovaljev	3.	bronasto priznanje: Tim Veselič Rok Vrtin, Tjaša Starešinič Aneja Dvojmoč, Toni Klepec Lara Pezdric, Stella Brčina, Max Vučić
Tadeja Kuzma Marija Plavec Darinka Radovič Zdenka Konda Veronika Vrbanac	2.	bronasto priznanje: Klara Vardjan Maj Vraničar Nika Banovec, Žiga Ljubenko, Lovro Stepan Nija Jerele, Lina Starešinič Müller, Erik Vrščaj Tina Lozar
Tadeja Kuzma Nataša Šuštarič Bradač	1.	bronasto priznanje: Nina Veselič Timon Klobučar, Jan Zupančič, Rok Skukan, Tian Bradač, Elma Veladžić, Kim Vrščaj, Alexander Gašperič Radovanović, Peter Gregorič

VESELA ŠOLA 4.–9. r. (šolsko tekmovanje)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Irena Mihelčič	8.	Nejc Brodarič - bronasto priznanje
Dragica Jankovič	6.	Gal Špec - bronasto priznanje
Jana Štajdohar	4.	Erik Totter – bronasto priznanje

KRESNIČKA – šolsko tekmovanje

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Alojz Hudelja	7.	priznanje: Niko Franko, Domen Čurk, Nejc Kapele
Alojz Hudelja	6.	priznanje: Špela Brinc, Enej Grom, Miha Grobovšek, Gal Špec
Marjetka Žunič	5.	priznanje: Katja Adlešič, Iva Kapele, Daša Jelenič, Lev Kavčič, Zara Štefanič
Jana Štajdohar	4.	priznanje: Izabela Štrucelj, Alja Brinc
Katarina Simčič	3.	priznanje: Lan Bunjevac, Žiga Miketič, Tim Veselič
Tadeja Kuzma	2.	priznanje: Erik Milič, Klara Vardjan, Lea Cvitkovič
Branka Weiss	1.	priznanje: Mark Bric, Teja Šeginja
Katarina Simčič	1.	priznanje: Jakob Dražumerič, Eva Metež, Alina Barič, Jana Peteh

ANGLEŠČINA – ni bilo državnega tekmovanja v 9. razredu

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Tihana Malič	9.	srebrno priznanje: Eva Samarin Šterk srebrno priznanje: Gal Stopar srebrno priznanje: Nadja Judnič
Tihana Malič	8.	bronasto priznanje: Ana Filip bronasto priznanje: Nejc Brodarič

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA (6.–9. r. se ni izvedla)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
David Štefanič in Jeni Kure	5.	priznanje za sodelovanje – 6 učencev srebrno priznanje – 10 učencev zlato priznanje – 7 učencev
Jeni Kure in David Štefanič	4.	srebrno priznanje – 14 učencev zlato priznanje – 12 učencev

LOGIKA

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Anja Golobič	9.	Bronasto priznanje: Gal Stopar, Špela Rom
	8.	Bronasto priznanje: Zara Kavčič, Živa Barič
	7.	Bronasto priznanje: Nejc Kapele, Maruša Kapele, Domen Čurk, Nuša Butala
	6.	Bronasto priznanje: Špela Brinc, Gal Špec
Marjetka Žunič,	5.	Bronasto priznanje: Iva Kapele,

Veronika Vrbanac, Tea Zorn Tadeja Kuzma		Zara Štefanič, Martin Papež, Katja Adlešič, Katja Franko, Daša Jelenič
	3.	Bronasto priznanje: Niko Štrucelj, Lan Bunjevac, Tristan Totter, Tim Veselič
	2.	Bronasto priznanje: Klara Vardjan, Samantha Jakobčič, Erik Milič, Tija Mlečnik, Rebeka Kozan, Niko Vraničar, Tisa Milkovič, Sara Ferkula, Aljaž Judnič

TEKMOVANJE V RAČUNALNIŠKEM MIŠLJENJU ACM BOBER (šolsko in državno tekmovanje)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Katarina Pavlakovič	9.	bronasto priznanje: Maja Grabrijan, Anja Grahek, Špela Rom, Karlina Štrucelj
Sonja Malnarič	8.	bronasto priznanje: Marina Jakofčič
Sonja Malnarič	7.	bronasto priznanje: Eva Pezdirc, Klara Štefanič
Katarina Pavlakovič	6.	bronasto priznanje: Špela Brinc, Nuša Šimec srebrno priznanje: Špela Brinc
Sonja Malnarič	5.	bronasto priznanje: Rok Milkovič, Mitja Domjan in Hana Horvat, Gaber Filej in Rok Živanovič
Sonja Malnarič	4.	bronasto priznanje: Tadej Tomc, Matic Starc, Pia Plut, Eva Plut, Lina Jerman, Nejc Avguštinčič, Jaka Avguštinčič, Ema Kozan, Matic Dražumerič, Žiga Weiss
Ana Gorše, Nataša Tina Prijanovič, Irena Stopar Kovaljev	3.	bronasto priznanje: Mark Bradač, Stella Brčina, Toni Klepec, Lara Pezdirc, Tjaša Starešinič, Vita Vukčevič
Zdenka Konda, Darinka Radovič	2.	bronasto priznanje: Lina Starešinič Müller, Erik Vrščaj, Vid Štefanič, Lovro Stepan

KEMIJA

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Vida Muc	9.	bronasto priznanje: Gal Stopar, Špela Rom, Anja Grahek in Gašper Jurajevčič srebrno priznanje: Gal Stopar
Vida Muc	8.	bronasto priznanje: Nejc Brodarič, Luka Šimec, Zara Kavčič in Živa Barič

BIOLOGIJA – PROTEUS

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Alojz Hudelja	9.	bronasto priznanje: Gal Stopar zlato priznanje: Gal Stopar

BIOLOGIJA – SLADKORNA BOLEZEN

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Alojz Hudelja	6.	bronasto priznanje: Enej Grom
	7.	bronasto priznanje: Neja Žabčič Grabrijan, Domen Čurk
	8.	bronasto priznanje: Zara Kavčič, Anja Rožič
	9.	bronasto priznanje: Maja Grabrijan, Špela Rom, srebrno priznanje: Špela Rom

LITERARNI NATEČAJI

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Maja Kunič	9.	Eva Samarin Šterk – 2. mesto na natečaju <i>Iztiskanje črnine s črnilom</i> za pesem Brazgotine
Katja Peganc	6.	Špela Brinc – uvrstitev na državni nivo (Evropa v šoli)

IZOBRAŽEVALNI VIDEOPOSNETKI

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Katarina Pavlakovič	8. in 9.	2. mesto v državi: Franc Absec, Gal Dragoš, Miha Domitrovič

LIKOVNI NATEČAJI

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Špela Vraničar	9.	Rezultatov ostalih natečajev nismo prejeli.
	6. in 7.	Natečaj Protistr(i)up v organizaciji JSKD: Skupinsko priznanje so prejeli učenci: Jaka Kozan, Lucija Šimec, Maruša Kapele, Maša Hutar, Nejc Kapele, Nik Lilek, Nuša Butala, Sara Majerle, Sara Selakovič, Špela Brinc, Špela Imširovič, Špela Vrtin, Taja Kozan in Urška Blažič.

LIKOVNI NATEČAJ – EVROPA V ŠOLI (uvrstitev na državni nivo)

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Špela Vraničar	9.	likovni natečaj: Ada Lozar, Gal Stopar
Jana Štajdohar	4.	likovni natečaj: Izabela Štrucelj
Branka Weiss	3.	likovni natečaj: Niko Štrucelj

»ZLATI BRALCI«, bralna značka

MENTOR	RAZRED	DOSEŽKI
Maja Kunič, Sonja Jerman, Radha Bačurina, Darinka Krušič in Katja Peganc	9.	Nadja Judnič, Gal Stopar, Primož Koligar, Ana Majerle, Eva Samarin Šterk, Teja Medic, Miha Domitrovič, Lara Štukelj, Živa Mavšar, Gal Dragoš, Žana Jakša, Špela Rom, Anja Grahek, Karlina Štrucelj, Nejc Grobovšek, Nejc Bahor

11.2 Športna tekmovanja**ODBOJKA** (izvedla se ni kategorija mlajših dečkov in deklic)

MENTOR	SKUPINA	DOSEŽKI
Marko Šikonja	starejše deklice	občinsko: 1. mesto področno: 6. mesto

KOŠARKA (izvedla se ni četrtfinalna raven in više za mlajše deklice)

MENTOR	SKUPINA	DOSEŽKI
David Štefanič	mlajši učenci	občinsko: 1. mesto področno: 4. mesto
	starejši učenci	občinsko: 1. mesto področno: 5.–7. mesto
	mlajše učenke	občinsko: 1. mesto področno: 1. mesto
	starejše učenke	občinsko: 1. mesto področno: 5.–6. mesto

ROKOMET

MENTOR	SKUPINA	DOSEŽKI
Rok Weiss	mlajši učenci	tekmovanje ni izvedlo
	starejši učenci	občinsko: 1. mesto področno: 5. mesto

MALI NOGOMET

MENTOR	SKUPINA	DOSEŽKI
Rok Weiss	mlajši učenci	občinsko: 4. mesto področno: se ni izvedlo
	starejši učenci	občinsko: 2. mesto področno: 2. mesto

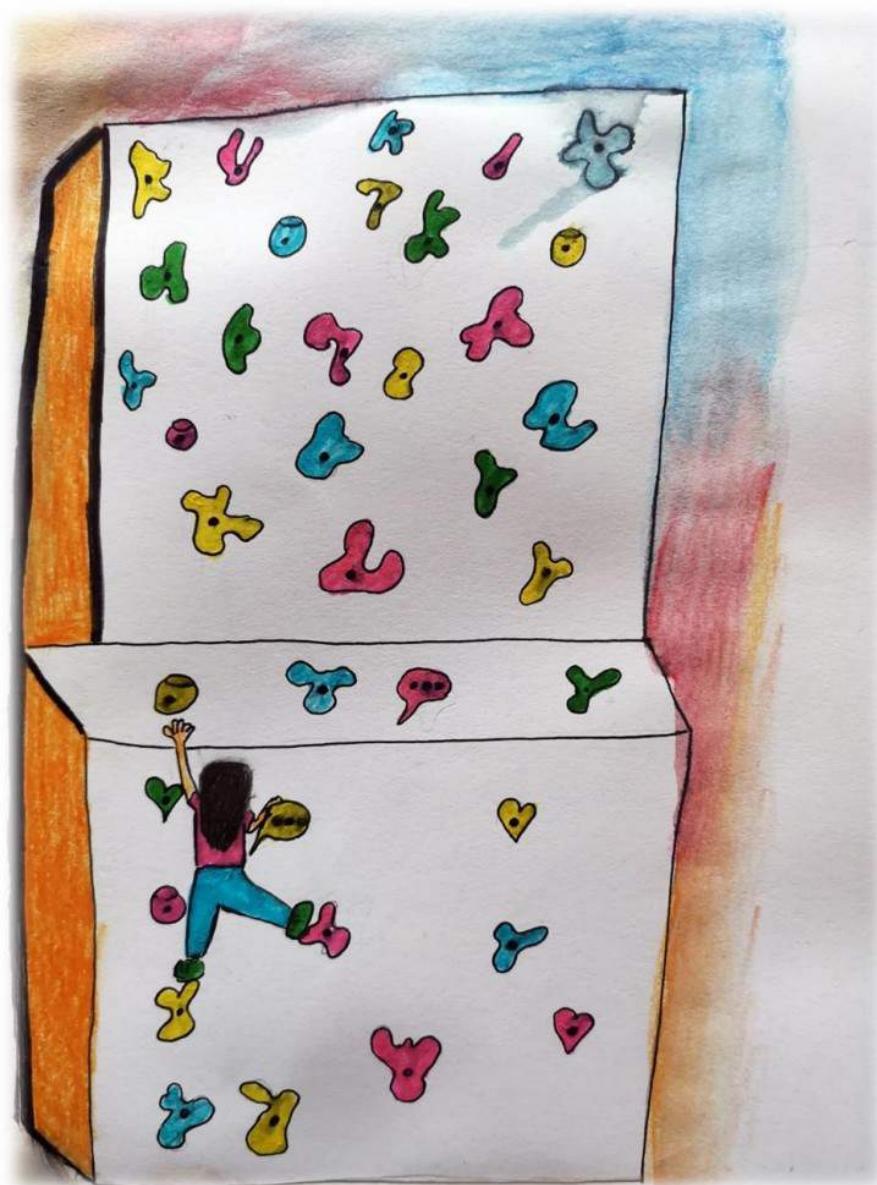
Nana Vukčevič, 6. r.

ŠAH – posamično prvenstvo

SPREMLJEVALEC	SKUPINA	DOSEŽKI
David Štefanič	mlajši učenci	medobčinsko: 5. mesto (Besnik Ebipi) področno: 56 tekmovalcev 17. mesto (Besnik Ebipi)
	starejši učenci	medobčinsko: 2. mesto (Besim Ebipi) 9. mesto (Domen Čurk) občinsko: 15 tekmovalcev 10. mesto (Besim Ebipi) 15. mesto (Domen Čurk)

BADMINTON (posamično)

MENTOR	SKUPINA	DOSEŽKI
Marko Šikonja	mlajši učenci mlajše učenke	občinsko: 1. Nejc Kapele 3. Timotej Vrlinič področno: 5. Nejc Kapele občinsko: 1. Nuša Butala 2. Eva Gorše področno: 1. Nuša Butala 2. Eva Gorše

Taja Kozan, 6. razred

Maša Hutar, 7. razred

12 Devetošolci se poslavljajo

Ob tej priložnosti so zapisali nekaj svojih misli ...

Zdaj, ko zaključujemo svoje osnovnošolske dni, se šele zavedamo, kaj vse smo skupaj preživeli. Skupaj smo se smeiali in tudi jokali, a bomo vse shranili v svoja srca.

Od majhnih stolčkov in misli, od malega do velikega znanja smo skozi vseh devet let vsak dan kovali nova prijateljstva. Skupaj nam je uspelo priti do konca 9. razreda.

Če hočeš priti hitro, greš sam, če pa hočeš priti daleč, greš v skupini.

Najbolj so mi v spominu ostali šolski plesi, izleti in šole v naravi, saj so bili to trenutki, ki so nas vse še bolj zbližali. Zadnji dnevi pouka so bili polni smeha in tudi solz. V srcu pa mi bodo za vedno ostali sošolci in učitelji.

To sem nekako preživel, zdaj pa grem na »next level«.

Moji najljubši spomini so tekmovanja z učiteljico Jolando, ali lahko žvečenje žvečilnih gumijev skriješ dovolj dobro. (Asia P.)

V devetih letih osnovne šole sem spoznala veliko novih prijateljev. Skupaj smo preživeli ogromno lepih, pa tudi malo manj lepih trenutkov. Skozi vsa ta leta smo si stali ob strani, se podpirali in postali to, kar smo zdaj. Zahvala za to gre učiteljem in staršem, ki so na vedno stali ob strani in nas vodili na prava pota.

Ko sem prišel z razredne stopnje na predmetno, je bilo, kot bi prišel v nek novi, boljši šolski svet. V šoli sem se naučil veliko, a tudi izkusil negativne stvari. Vse izkušnje so me okrepile in pripomogle k temu, kar sem zdaj. Najbolj so se mi dopadle učne ure z učitelji, ko smo si izmenjali kak vic in hodili na izlete, na katerih smo spoznali veliko novega.

A grade is just a number, you will forget it. But you will never forget the ones who were there with you, when you got it.

Marsikomu se zdi osnovna šola težka, pa naj je to zaradi pouka, ocen ali pa prijateljev, vrstnikov ali sošolcev. V bistvu pa je osnovna šola lepa, posebna izkušnja in odskočna deska za življenje. V preteklih devetih letih smo sklepali nova prijateljstva, spoznavali druge kulture in se seznanjali z vzponi in padci, brez katerih življenje žal ne gre. Naš čas na tej šoli je bil zagotovo zaznamovan z veliko smeha in sreče, prav tako pa s solzami, žalostjo in jezo. Kljub slabim trenutkom pa

sem prepričana, da se lahko strinjam, da nam je bila osnovna šola vsem lepa in pozitivna izkušnja in nam je vsem žal, da je tega konec. Vseeno pa že vsi nestrpno pričakujemo nove začetke.

Zaključujem osnovno šolo. Nekateri trenutki so bili veseli, nekateri žalostni, vendar nam je bilo vseeno zelo lepo. Pogrešala bom naše skupne trenutke, saj devet let skupnega druženja in preživljjanje pol dneva skupaj pomeni veliko. Ne morem reči, da ne bom pogrešala učiteljev. Mučili so nas in nam težili, vendar se šele zdaj zavedam, da je vse to bilo za naše dobro. Po šoli se bomo še zmeraj dobivali in družili, a to ne bo enako. Spravljanje učiteljev ob živce, klepetanje med poukom, šole v naravi in izleti. Vse to bom pogrešala. V OŠ sem pridobila veliko prijateljev, s katerimi se bom veliko družila še naprej. Hvala sem učiteljem in razrednikom, ki so me učili in imeli potrpljenje zame. (Martina Poljaković)

9. a z razredničarko Heleno Željko

9. b z razrednikom Davidom Štefaničem

9. c z razredničarko Darinko Krušič

NOVINARJI ZELENEGA JURIJA: Jan Brodarič, Nejc Brodarič, Brin Jugovič, Valentina Vrtar, Lara Jelenc, Luka Šimec, Nina Weiss, Živa Barič, Sara Bahor, Zara Kavčič, Eva Samarin Šterk, Ana Majerle, Franc Absec.

ZELENI JURIJ
Glasilo učencev OŠ Loka Črnomelj

junij 2020

letnik: 32

naklada: 200 izvodov

cena: 2 evra

MENTORICA NOVINARSKEGA KROŽKA: Katja Peganc

MENTORICA LIKOVNIH IZDELKOV: Špela Vraničar

NASLOVNICA: Anja Grahek

TEHNIČNO UREJANJE IN OBLIKOVANJE: Katja Peganc in Špela Vraničar

LEKTORIRANJE: Katja Peganc

TISKANJE: Tiskarna Kapušin

